

ISSN : 2985-0002 (PRINT)

ISSN : 2985-0010 (ONLINE)

วารสาร

สหวิทยาการและ นวัตกรรมการจัดการ

Journal of Interdisciplinary and Innovative Management

ปีที่ 1 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2566 Vol.1 No.3 September- December 2023

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล ชื่อและที่อยู่อีเมล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

Journal of Interdisciplinary and Innovative Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและเอกชน บริหารการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

ภาษาอังกฤษ: Journal of Interdisciplinary and Innovative Management

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIIM>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ จะตีพิมพ์บทความที่เกี่ยวข้อง สาขาการจัดการภาครัฐและเอกชน บริหารการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ และสังคมศาสตร์

กำหนดพิมพ์

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน)

ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม)

ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม)

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

๗
เจ้าของ

ชมรมการบริหารสาธารณะ

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น

40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

บรรณาธิการ

ดร.อำนวย บุญรัตน์ไตรี

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.วัลลภ รัฐนัตรานนท์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

รศ.ดร.ลักขมี งามมีศรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ดร.พัชรี สุเมโธกุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร

มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง

ดร.วัฒนา นนทชิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ฝ่ายประสานงาน/ดำเนินการ

แพรวพรรณ พระพานะ

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการวารสาร สหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

ห้อง 3/768 ถนน เทศาภิรมมิตรเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร จังหวัดกรุงเทพมหานคร

โทรศัพท์: 061-023-5797 (คุณแพรวพรรณ พระพานะ)

Email:paewphan.rcim@gmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ เป็นฉบับที่ 2 ของปีที่ 1 มีกำหนดเผยแพร่ในเดือนกันยายน-ธันวาคม 2566 เนื้อหาของบทความ ตามวัตถุประสงค์ของวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความทวิภาคีหนังสือด้านการจัดการภาครัฐและเอกชน บริหารการศึกษา รัฐประศาสนศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยฉบับนี้ประกอบไปด้วย 6 บทความ เป็นบทความวิจัยซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจจากหลากหลายศาสตร์ อาทิ การพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบในการเดินทางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 แนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 และกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

กองบรรณาธิการขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อการพัฒนาวารสารเข้าสู่การรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) ต่อไป

ธกพ

ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและ
นวัตกรรมการจัดการ

สารบัญ

บทความวิจัย

-
- การพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบในการเดินทางของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 1

The Development Travel Mode Choice Model of Student Nakhon Sawan Rajabhat
University

มานิตย์ สิงทองชัย (Manit Singthongchai) และ รัศมี งามมีศรี (Luxsamee Ngammeesri)

- ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้
ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 17

Online Teaching–Learning Management System on Thai Language Subject with
Collaborative Learning Management Techniques for Prathomsuksa 6 Students

ปรีชา ศรีซองเชต สกิตเสถียร (Pricha Srisongchet)

- ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร
ในยุคประเทศไทย 4.0 31

Effectiveness of Disaster Relief 4th Region Center performance, Samroi-yod District,
Prachuabkirikhan Province

กัญญาพร มั่นดี (Kanyaporn Munde)

- กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 46

Academic Management Strategies of Digital Age of School Administrators under Cha-Am
Municipality, Phetchaburi Province

วินิดา ทองกลอง (Vinida Thongklong)

การพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบในการเดินทางของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

The Development Travel Mode Choice Model of Student Nakhon Sawan

Rajabhat University

มานิตย สิงห์ทองชัย¹, ลักขมี งามมีศรี²

Manit Singthongchai¹ Luxsamee Ngammeesri²

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์^{1,2}

Department of Economics, Faculty of Management Science, Nakhon Sawan Rajabhat University^{1,2}

Email: singthongchai.m@gmail.com

Retrieved November 16, 2023; Revised November 30, 2023; Accepted December 22, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบการเดินทางของนักศึกษาจากต้นทางสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางและประยุกต์ใช้ในการหาต้นทุนและมูลค่าเวลาในการเดินทางของนักศึกษา จากพื้นที่พักอาศัย(ต้นทาง)ไปยังพื้นที่(ปลายทาง)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในการศึกษาได้พิจารณาเลือกศึกษาต้นทาง คือ ที่พักอาศัยของนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ไปยังพื้นที่ปลายทางมหาวิทยาลัย(ในเมือง) และพื้นที่การศึกษาย่านมหาวิทยาลัยในระหว่างทางระหว่าง 1 ถึง 30 กิโลเมตร ด้วยเทคนิค Reveal preference ที่ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถามทางเลือกการตัดสินใจของบุคคลบนพื้นฐานทฤษฎีอรรถประโยชน์ ซึ่งผลที่ได้จากการสำรวจจะนำมาใช้ในการพัฒนาตัวแบบทางเลือกรูปแบบแบบโบนารีโลจิตโมเดล เพื่อพยากรณ์ทางเลือกที่เกิดขึ้นในอนาคตของการเดินทางระหว่างรถส่วนตัวและรถสาธารณะในจำนวน 400 ตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางและระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมีผลต่อรูปแบบการเดินทางอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์ของรถโดยสารสาธารณะ ร้อยละ 79 โดยช่วงที่มีความน่าจะเป็นในการเลือกใช้บริการรถรับส่งนักศึกษาสูงสุดของตัวแปรเวลาในการรอคอยรถ คือ 10-15 นาที และค่าใช้จ่าย 20-25 บาท โดยมีค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์ของรถส่วนตัว ร้อยละ 63.6 ต่อโอกาสในการเลือกการเดินทางในรูปแบบบริการรถรับส่งนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

คำสำคัญ: การเลือกรูปแบบในการเดินทาง ; แรงจูงใจ ; บุคคลากรของสำนักตรวจสอบป้องกันและปราบปราม กรมสรรพสามิต

Abstract

The purpose of this study were to study and develop the models for selecting the traveling patterns of students from the origin to Nakhon Sawan Rajabhat University and to study the factors that affected to their traveling, including applying it to find the cost and time of teaveling from residential areas (origin) to the (destination) areas where Nakhon Sawan Rajabhat University is located. In this study, it was considered to choose the students' residential areas within Mueang District of Nakhon Sawan Province to the university (the areas in the city) and to the educational area of Yan Mudsri Campus within the distance of 1 to 30 kilometers by using the technique of reveal preference (RP). The tool of this study was the questionnaire asking about the alternative decisions of the individual based on the theory of utility. The survey results would be used to develop a binary logic model in order to predict the alternative traveling which would happen in the future between personal vehicles and public vehicles with the sampling of 400 students from Nakhon Sawan Rajabhat University (NSRU)

The results of this study revealed that the cost variable or the cost of traveling expenditures, time of traveling variable and a period of time used in traveling, it appeared that all above affected to the traveling models significantly. The accurate percentage of predicting on public vehicles was 79% which was the highest possibility of the students to select the public vehicles in traveling. It also found that the waiting time for public vehicles was 10–15 minutes and it cost them to pay for the public vehicles 20–25 baht. The accurate percentage of predicting on personal vehicles was 63.6% towards the opportunity in selecting the alternative traveling by public vehicles of the students from NSRU

Keywords: Travel mode choice model; Value of Time ; Nakhon Sawan Rajabhat University (NSRU)

บทนำ

ท่ามกลางภาวะการณ์ที่เร่งรีบ การเดินทางในปัจจุบันนั้นต้องแข่งขันกับเวลา เนื่องจากเวลามีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันมาก ซึ่งมูลค่าเวลาในการเดินทาง คือ มูลค่า (เปรียบเทียบกับเงิน) ที่ต้องสูญเสียไปกับการเดินทาง ซึ่งถ้าหากบุคคลใช้เวลาในการเดินทางดังกล่าว ไปเพื่อดำเนินกิจกรรมอื่น ๆ ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจและสังคมได้ ซึ่งในปัจจุบันสถานการณ์จราจรในพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์มีการกระจุกตัวของยานพาหนะเพิ่มขึ้น เนื่องจากนครสวรรค์เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างจังหวัด

ทางภาคเหนือหรือเรียกได้ว่าเป็นประตูสู่ภาคเหนือ ภาคกลาง และสามารถเชื่อมไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ อีกทั้งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2 ทำให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นจังหวัดที่มีบุคคล บริษัท ห้างร้านหรือธุรกิจเดินทางเข้ามาดำเนินกิจกรรมทั้งการทำธุรกรรม การค้า การลงทุนและเข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งช่วงเวลาเร่งด่วนในแต่ละวันทั้งตอนเช้าและตอนเย็นจะเป็นชั่วโมงที่ต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับปริมาณการจราจรเพิ่มขึ้นจนติดขัดเป็นเวลานาน โดยเฉพาะบริเวณแยกและจุดเชื่อมต่อตามถนนสำคัญต่าง ๆ ของจังหวัด เช่น ถนนโกสีย์ (แยกเวียงคอย, แยกโกสีย์, แยกศรีไกรลาศ) ถนนพหลโยธิน (แยกพหลโยธิน, แยกพิษณุโลก) แยกสะพานดำ (เดชาติวงศ์) ถนนสวรรคร์วิถี เป็นต้น ทั้งนี้ระบบขนส่งสาธารณะที่ไม่เอื้ออำนวยสะดวกและสามารถตอบสนองความต้องการเดินทางในเส้นทางนั้นมีไม่เพียงพอกับปริมาณการใช้บริการช่วงเวลาดังกล่าวอาจด้วยข้อจำกัดของเส้นทางและประมณยานพาหนะที่ให้บริการ ทำให้การเดินทางเพื่อประกอบกิจกรรมของบุคคลต่าง ๆ เกิดการแออัดและวางแผนรูปแบบการเดินทางที่หลากหลายเส้นทางเพื่อรองรับสถานการณ์ ทำให้ส่งผลต่อสภาพร่างกายจิตใจและต้นทุนรวมถึงระยะเวลาของการเดินทางในแต่ละกิจกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เฉกเช่นบุคคลที่เป็นนักศึกษาเองที่ต้องประสบกับปัญหาการเดินทางทั้งการเดินทางเข้ามาศึกษาในพื้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์(ในเมือง)และในบางครั้งนักศึกษาอาจต้องเดินทางไปศึกษาหรือขึ้นรถต่อไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์พื้นที่การศึกษาย่านมัทรีด้วยแล้ว คงหลีกเลี่ยงไม่พ้นกับเส้นทางจราจรที่ติดขัด ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าในการเดินทาง อาจเข้าเรียนสายหรือไม่ทันรถบริการของมหาวิทยาลัยที่มีรอบวิ่งเกี่ยวกับการรับส่งที่จำกัดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้นการพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบในการเดินทางสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งเป็นจะศึกษาให้อยู่ในรูปแบบของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อการเดินทางผลจากการศึกษาจะทำให้ทราบถึงรูปแบบการเดินทางที่นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับการเลือกรูปแบบการเดินทางในปัจจุบันเป็นเช่นไร รวมถึงมูลค่าเวลาที่เลือกแต่ละรูปแบบนั้นส่งผลต่อผลประโยชน์และต้นทุนการเดินทางไปศึกษาแต่ละมหาวิทยาลัยอย่างไรบ้าง และเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมและสภาพการคมนาคมในช่วงเวลาเร่งด่วนหรือเวลาการเดินทางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ทั้งหมดเดินทาง ทำให้สามารถประยุกต์ใช้ในการพยากรณ์สัดส่วนของการเลือกยานพาหนะเดินทางในอนาคตและนำผลในการวิจัยนี้ไปเป็นประโยชน์ต่อการนำไปทดสอบความเหมาะสมในการจัดทำระบบการขนส่งที่จะให้บริการหรืออำนวยความสะดวกและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของนักศึกษาในการเดินทางเข้าศึกษาได้ทันเวลาเรียนในแต่ละมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดบนพื้นที่เดินทางของนักศึกษาดังกล่าวด้วย รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกอบการพิจารณาแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนการพัฒนาระบบขนส่งและด้านการจราจรหรือด้านคมนาคมสำหรับมือความเจริญของเมืองและจำนวนนักศึกษาที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นต่อไปในอนาคตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาตัวแบบการเลือกรูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการเดินทางของนักศึกษาที่เดินทางจากต้นทางสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเดินทางและประยุกต์ใช้ในการหาต้นทุนของมูลค่าเวลาในการเดินทางของนักศึกษาที่สามารถอธิบายความคุ้มค่าในการเดินทางสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับอรรถประโยชน์

แนวคิดเกี่ยวกับอรรถประโยชน์ที่ได้อธิบายไว้ถึงบุคคลจะเลือกบริโภคหรือเลือกสิ่งของตนเองต้องการสิ่ง ๆ นั้นจะต้องให้อรรถประโยชน์สูงสุด (Maximum Utility) เช่น พอใจในสิ่งนั้นมากที่สุด สิ่งนั้น มีราคาถูกที่สุด เป็นต้น สามารถมาประยุกต์ใช้กับการเดินทางและขนส่งได้คือ ผู้เดินทางจะเลือก เดินทางที่ให้ความสะดวกสบายมากที่สุด โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น เสียค่าใช้จ่ายและเวลาในการ เดินทาง สมการอรรถประโยชน์สามารถแสดงได้ดังสมการ $U_{in} = V_{in} + \epsilon_{in}$ โดยที่ U_{in} คือ อรรถประโยชน์หรือความพึงพอใจของคน n ที่เลือก i V_{in} คือ ส่วนของอรรถประโยชน์ที่บุคคล n รับรู้และเห็นได้ และ ϵ_{in} คือ ส่วนของอรรถประโยชน์ที่ไม่แน่นอน สำหรับในส่วนของอรรถประโยชน์ที่เห็นได้ V_{in} นี้ส่วนใหญ่จะกำหนดให้เป็นฟังก์ชันในรูปแบบดังสมการ $U = \beta_0 + \beta_1 X_{in1} + \beta_2 X_{in2} + \dots + \beta_n X_{ink}$ โดยที่ $\beta_0, \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_n$ คือ พารามิเตอร์ หรือค่าคงที่ที่ได้จากการสร้างแบบจำลอง และ $X_1, X_2, \dots, X_k$ คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับอรรถประโยชน์ของสิ่ง i ของบุคคล n ทั้งนี้เนื่องจากส่วนอรรถประโยชน์ที่เป็นค่าไม่แน่นอน เช่น รสนิยม ไม่สามารถตรวจวัดได้ ทำให้ไม่สามารถระบุอย่างแน่นอนได้ว่าสิ่งใดจะให้อรรถประโยชน์สูงสุด แต่จะระบุได้ในรูปแบบของความน่าจะเป็น (Probability) ที่ทางเลือก i จากเซตของทางเลือกทั้งหมดของบุคคล n จะเลือกมีอรรถประโยชน์สูงสุด ถ้ากำหนดให้อรรถประโยชน์เป็นไปตามสมการที่ 1 และกำหนดให้เซตของทางเลือกเป็น C_n แล้ว จะได้ความน่าจะเป็นของบุคคล n จะเลือกทางเลือก i จากเซต C_n ดังสมการ $P_{n(i)} = \text{Prob} (U_{in} \geq U_{jn}; \forall j \in C_n, i \neq j)$ ซึ่งมีความหมายว่า ความน่าจะเป็นของบุคคล n ที่จะเลือกทางเลือก i มีค่าเท่ากับความน่าจะเป็นที่อรรถประโยชน์ของทางเลือก i สำหรับบุคคล n มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับอรรถประโยชน์ j โดยที่ทุก ๆ ทางเลือก j ซึ่งเป็นสมาชิกของเซต C_n

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบการเดินทาง

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกรูปแบบในการเดินทางออกเป็น 3 กลุ่ม (Ortuzar และ Willumsen, 1994) ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะของผู้เดินทาง 2) คุณลักษณะของการเดินทางและ 3) คุณลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจราจรและขนส่ง ซึ่งจำแนก ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Factors) ประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ทางด้านเวลาการเดินทางและ 2) ปัจจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Factors) ประกอบด้วยความสะดวกและสบายในการเดินทาง ความน่าเชื่อถือ และความ

ปลอดภัย นอกจากนี้ McFadden (1976) ได้อธิบายถึงลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการจัดทำแบบจำลองการเลือกรูปแบบการเดินทางโดยได้จำแนกตัวแปรที่ส่งผลต่อการเลือกรูปแบบการเดินทางและได้จำแนกตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลองออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ตัวแปรที่เกี่ยวกับระดับบริการของระบบการขนส่งตัวแปรที่เกี่ยวกับระดับบริการของระบบการขนส่งที่ส่งผลต่อการเลือกรูปแบบการเดินทางผู้เดินทางจะตัดสินใจเลือกรูปแบบการเดินทางจากข้อมูลที่มีอยู่ และ 2) ตัวแปรสภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น ลักษณะทางการเงิน ลักษณะการครอบครองยานพาหนะส่วนบุคคล ลักษณะทางสังคม ระดับการศึกษา เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับมูลค่าเวลา

การหาต้นทุนและมูลค่าของเวลา (Value of Time) เป็นการหาค่าเพื่อเป็นเครื่องวัดหรือสิ่งที่แสดงค่าของมูลค่าที่เกิดขึ้นจากการเดินทางเพื่อนำไปหาต้นทุนและมูลค่าที่ได้จากการประหยัดเวลา โดย Lisco, E. T. (1974) กล่าวว่า การหาต้นทุนและมูลค่าของเวลาการขนส่งสินค้า (Value of Time in Freight Transport) จะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อภาระขนส่งสินค้าและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการขนส่งสินค้ามากที่สุดคือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดจากการขนส่งสินค้า วิธีการหาต้นทุนและมูลค่าเวลาของการขนส่งสินค้าสามารถแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบที่ 1 การหาต้นทุนและมูลค่าเวลาจากอัตรารายได้และค่าใช้จ่าย แบบที่ 2 การหาต้นทุนและมูลค่าเวลาจากความสัมพันธ์ระหว่างการประหยัดเวลาของการขนส่งสินค้ากับการใช้ประโยชน์ของรถบรรทุกสินค้า แบบที่ 3 การหาต้นทุนและมูลค่าเวลาจากมูลค่าการขนส่งสินค้า และแบบที่ 4 การหาต้นทุนและมูลค่าเวลาจากการเลือกทางเลือกในการขนส่ง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิในการหารูปแบบการเดินทางและการหาต้นทุนและมูลค่าเวลาในการเดินทาง ซึ่งแสดงถึงลักษณะและพฤติกรรมของการเลือกรูปแบบเดินทางจากพื้นที่พักอาศัย(ต้นทาง)ไปยังพื้นที่(ปลายทาง)มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ในการศึกษาได้พิจารณาเลือกพื้นที่ศึกษาจากต้นทาง คือ ที่พักอาศัยของนักศึกษาที่อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์ไปยังพื้นที่ปลายทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์(ในเมือง)และพื้นที่ย่านมัทรีในระหว่าง 1 ถึง 30 กิโลเมตร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ กลุ่มประชากรที่เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จากทั้งหมด 6 คณะ ประกอบด้วย คณะวิทยาการจัดการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและบัณฑิตวิทยาลัย โดยนักศึกษา

ปัจจุบัน มีจำนวนทั้งสิ้น 13,714 คน (กลุ่มงานทะเบียนและประเมินผล, 2559) ซึ่งใช้วิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ความคาดเคลื่อน 95% ซึ่งได้เท่ากับ 388.6605 คน หรือปัดเศษขึ้นเป็น 400 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (Probability sampling) เพื่อจะได้เป็นการกระจายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั่วทั้งเขตพื้นที่และไม่ให้มีการกระจุกตัวอยู่ในเขตพื้นที่ใดพื้นที่ใดหนึ่งมากเกินไป ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยแบ่งนักศึกษาออกตามคณะต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional random sampling) หลังจากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) ซึ่งเป็นการเลือกตัวอย่างแบบไม่เจาะจง (Simple random sampling) เพื่อให้การเลือกตัวอย่างดังกล่าวมีโอกาสนักศึกษาทุกคนของประชากรนั้น มีโอกาสถูกเลือกอย่างเท่าเทียมกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบ ซึ่งตัวแปรที่นำมาพิจารณาในการพัฒนาแบบจำลองการเลือกรูปแบบการเดินทาง โดยใช้ Binary Logit นั้นเป็นตัวแปรที่เป็นทางเลือก ได้แก่ ประเภทยานพาหนะ ส่วนตัวแปรต้นที่ทำให้ค่าอรรถประโยชน์ของแต่ละทางเลือกมีความแตกต่างกันแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มตัวแปรที่เป็นลักษณะเฉพาะของทางเลือก และกลุ่มตัวแปรที่เป็นลักษณะเฉพาะของตัวบุคคล ย โดยสามารถกำหนดตัวแปรได้ดังนี้ 1) ประเภทยานพาหนะ(Vehicles-Choice) 2) เพศ(Sex) 3) คณะ(Faculty) 4) อาชีพผู้ปกครอง(Occu) 5) รายได้(Salary) 6) การใช้รถส่วนตัว(Private) 7) การใช้รถโดยสารสาธารณะ(Public) 8) เวลา (นาที) (Travel Time) 9) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (บาท)(Cost) 10) รถโดยสารสาธารณะหรือรถสวัสดิการที่มหาวิทยาลัยจะให้บริการในอนาคต(MiniBus) 11) ระยะทางจากที่พักถึงมหาวิทยาลัย(Distance) 12) เวลาเดินทางจากที่พักมาถึงจุดรับส่งนักศึกษาที่ยอมรับได้(Accept Time) 13) เวลาในการรอคอยรถรับส่งนักศึกษาที่ยอมรับได้(Que Accept Time) 14) เวลาที่ออกเดินทาง(Strat Time) 15) สถานการณ์สมมติเวลาเดินทางจากที่พักมายังจุดรับส่งนักศึกษา(Situ_1 Time) 16) สถานการณ์สมมติเวลาในการรอคอยการรับส่งนักศึกษา(Situ_2 Time) และ17) สถานการณ์สมมติค่าใช้จ่ายในการใช้รถบริการทางมหาวิทยาลัย (SituTotal)

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากแนวคิดเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางของผู้อาศัยในครัวเรือนหรือที่พัก ส่วนที่ 3 ข้อมูลการใช้บริการรถรับส่งนักศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสถานการณ์ที่จะ

นำเสนอต่อผู้ตอบแบบสอบถามที่ถูกสอบถามจากจำนวนปัจจัยที่มี 2 ปัจจัย และสร้างสถานการณ์ด้วยการผสมผสานแบบเต็มรูปแบบ (Full factorial design) ทั้งสิ้น จำนวน 16 ทางเลือกรูปแบบการเดินทางของนักศึกษาและอีก 9 สถานการณ์ทางเลือกรูปแบบการเดินทางระหว่างรถส่วนตัวกับรถโดยสารสาธารณะ ซึ่งเป็นการแทนรูปแบบการเดินทางระหว่างรถยนต์ส่วนตัวและรถโดยสารสาธารณะ เมื่อนำมาสร้างทางเลือกจะได้ 2 ทางเลือกซึ่งลักษณะของแบบสอบถามจะนำเสนอโดยการนำรูปแบบการเดินทางที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบกับกันเพื่อให้ผู้เดินทางเลือกรูปแบบที่พึงพอใจที่สุด และส่วนที่ 4 ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่การศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์(ในเมือง)และย่านมัทรี ซึ่งได้ขอความร่วมมือทั้งระดับปริญญาตรี โทและเอก จากนักศึกษาภาคปกติและภาค กศ.บป. (เสาร์-อาทิตย์) ในการตอบแบบสอบถามระหว่างช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2560 นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาดำเนินการเพื่อทำตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือทางสถิติที่เป็นตัวแบบทางเศรษฐมิติ (Econometric) ในการวิเคราะห์การหามูลค่าเวลาด้วยวิธีการตัวแบบโลจิต (Logit Model) เพื่อนำมาสร้างฟังก์ชันตัวแบบอรรถประโยชน์หรือตัวแบบความพึงพอใจ (Utility function model) ประเภท Binary Logit หรือ Binary Choice Model ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีสถิติ Wald และการวิเคราะห์แบบ Forward Conditional 05 และทดสอบทางสถิติด้วย Chi-square ที่ค่า Significance หรือ ค่า p-value น้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด $\alpha = 0.05$

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางของนักศึกษา จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ซึ่งผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม/ประมง มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,001-3,500 บาท โดยการใช้รถส่วนตัวในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรถส่วนตัวในการครอบครอง และสำหรับข้อมูลพฤติกรรมการเดินทางของนักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางไปด้วยตนเอง โดยการเดินทางสายเดียวถึง(ไม่ต้องต่อ) ทั้งนี้เมื่อเดินทางมาส่งของผู้ปกครองให้นักศึกษาถึงมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ไปที่อื่นต่อ โดย

ใช้ระยะทางในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ด้วยระยะทาง 4-6 กม. ส่วนใหญ่ออกจากที่พักมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เวลาประมาณ 07.31-08.00 น. ซึ่งมีระยะเวลาในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ช่วงเวลา 21-30 นาที และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักศึกษา นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยมีค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 41-50 บาท โดยที่หลังจากเลิกเรียนแล้วนักศึกษาส่วนใหญ่จะกลับที่พัก

นอกจากนี้การใช้บริการรถรับส่งนักศึกษาที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาเดินทางมายังจุดจอดนานที่สุดที่ ยอมรับได้นาน 10 นาที ในการเดินทางมายังจุดจอดไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์นานที่สุดที่ยอมรับได้นานที่สุด 10 นาที ยอมรับได้ในราคา 20 บาท ซึ่งนักศึกษาจะใช้รถส่งนักศึกษาเดินทางแทนรูปแบบการเดินทางปัจจุบันในสถานการณ์ลักษณะหรือรูปแบบต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาอาจจะมีการใช้รถรับส่งนักศึกษาเดินทางแทนรูปแบบการเดินทางปัจจุบันในสถานการณ์จำลองนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกสถานการณ์ที่ 10 คือ การเดินทางเดินทางมายังจุดจอดเป็นเวลา 10 นาที และจากจุดจอดไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เวลาที่รอคอยยอมรับได้เป็นเวลา 10 นาที ซึ่งยอมเสียค่าใช้จ่ายประมาณ 5 บาท และหากพิจารณารูปแบบการเดินทางของนักศึกษาที่เลือกใช้จากนครสวรรค์ไปยังระยะทาง 10-30 กิโลเมตรโดยรูปแบบแรกการใช้รถส่วนตัวนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกสถานการณ์ที่ 9 จำนวน 368 คน คิดเป็นร้อยละ 92 คือ การใช้เวลาในการเดินทางที่ยอมรับได้ 30 นาที เป็นเงิน 50 บาท

2) ผลการวิเคราะห์และพัฒนาลักษณะของตัวแบบเพื่อการพยากรณ์ ผู้วิจัยได้พัฒนาลักษณะของตัวแบบเพื่อการพยากรณ์ โดยพิจารณาและกำหนดรูปแบบการเดินทางออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การเลือกเดินทางระหว่างรถส่วนตัวและรถโดยสารสาธารณะ ซึ่งตัวแปรที่ใช้แบ่งเป็นตัวแปรที่เป็นคุณลักษณะของทางเลือกและตัวแปรที่เป็นลักษณะเฉพาะของนักศึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้จำนวนตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ใส่ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ถูกเลือกสำหรับเป็นองค์ประกอบแบบของจำลอง คือ ตัวแบบของส่วนตัวและรถโดยสารสาธารณะ หลังจากการกำหนดลักษณะและได้ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแบบได้แล้ว ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาตัวแบบเพื่อการพยากรณ์ ซึ่งแบ่งตัวแบบออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

กรณีที่ 1 นักศึกษาเลือกใช้รถส่วนตัวในการเดินทางโดยมีผู้ปกครองไปรับมาส่งเปรียบเทียบกับ การเลือกใช้บริการรถโดยสารสาธารณะในการเดินทาง โดยกำหนดความน่าจะเป็นที่จะเลือกใช้บริการรถโดยสารสาธารณะ จะได้สมการเป็นดังนี้
$$U_{\text{private/public}} = \beta_0 + \beta_1 \text{Sex} + \beta_2 \text{Faculty} + \beta_3 \text{Occu} + \beta_4 \text{Travel Time} + \beta_5 \text{Salary} + \beta_6 \text{Distance} + \beta_7 \text{Accept Time} + \beta_8 \text{Que Accept Time} + \beta_9 \text{Strat Time} + \beta_{10} \text{Situ}_1 \text{ Time} + \beta_{11} \text{Situ}_2 \text{ Time} + \beta_{12} \text{Situ_Total} + \beta_{13} \text{Cost}$$

ตารางที่ 1 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแบบของผู้ใช้รถส่วนตัว

Variable	Score	p-value
Sex	.107	.334
Faculty	.400	.129
Occu	1.256	.397
Salary	.366	.395
Distance	11.429	.023**
Cost	10.460	.005**
Accept Time	7.771	.118
Que Accept Time	.801	.423
Strat Time	.605	.249
Situ_1 Time	.870	.251
Situ_2 Time	1.552	.410
Travel Time	15.569	.027**
Situ_Total	.799	.269

ที่มา: จากการประมาณค่า, 2560

หมายเหตุ: นัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ **.05, ***.01

จากตารางที่ 1 การวิเคราะห์และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของตัวแบบ พบว่า มี 3 ตัวแปร คือ Cost, Travel Time และ Distance จากนั้นนำ 3 ตัวแปรวิเคราะห์หาค่าผันแปรในวิธีการ Forward Conditional ต่อไป

ตารางที่ 2 ค่าความผันแปรใน Logit Model โดยวิธี Forward Conditional ของผู้ใช้รถส่วนตัว

Mod el	Variabl e	Coefficien t (β)	Wald	p- value	-2 Log likeliho od	Cox & Snell R Square	Nagelke rke R Square	Chi- Square (Sig.)
1	Constant	2.345	2.991	.000* **	236.5 66 ^a	.076	.188	13.990 (.001** *)
	Travel	-.144	9.114	.032*				
2	Constant	2.256	6.613	.001* **	237.3 72 ^a	.118	.208	10.919 (.002** *)
	Travel Time	-.096	7.524	.022* *				
	Cost	-.109	7.751	.005* *				
3	Constant	2.366	2.748	.000* *	230.0 44 ^a	.264	.241	24.904 (.018**)
	Travel Time	-.087	3.596	.027* *				
	Cost	-.408	2.994	.042* *				
	Distance	-.226	5.275	.006* *				

ที่มา: จากการประมาณค่า, 2560

หมายเหตุ: นัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ **.05, ***.01

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัดส่วนหรือร้อยละของความผันแปรเป็นการแสดงค่าตัวแปรค่าพารามิเตอร์ (β) ที่ได้จากตัวแบบซึ่งมีทั้งหมด 3 ตัวแบบ พบว่า ตัวแบบที่ 3 เป็นตัวแบบที่ดีที่สุด แสดงว่าตัวแปร Cost หรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตัวแปร Travel Time หรือระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางและ Distance หรือระยะทางจากที่พักถึงมหาวิทยาลัยมีผลต่อรูปแบบการเดินทางอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการรถส่วนตัวมี 3 ตัวแปร คือ Cost, Travel Time และ Distance และสามารถกำหนดสมการเพื่อทดสอบตัวแบบได้ดังนี้ $U_{\text{private/public}} = \beta_0 + \beta_1\text{Cost} + \beta_2\text{Travel Time} + \beta_3\text{Distance}$ จะได้ผลการวิเคราะห์จะได้ตัวแบบ ดังนี้ $U_{\text{private}} = 2.366 - .408\text{Cost} - .807\text{Travel Time} - .226\text{Distance}$

กรณีที่ 2 นักศึกษาเลือกใช้รถส่วนตัวมายังมหาวิทยาลัยเปรียบเทียบกับกรเลือกใช้บริการรถโดยสารสวัสดิการของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาพิจารณาประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการเดินทางในปัจจุบันและอนาคต เป็นต้น สมการเป็นดังนี้ $U_{\text{private/minibus}} = \beta_0 + \beta_1\text{Sex} + \beta_2\text{Faculty} + \beta_3\text{Occu} + \beta_4\text{Travel Time} + \beta_5\text{Distance} + \beta_6\text{Accept Time} + \beta_7\text{Que Accept Time} + \beta_8\text{Strat Time} + \beta_9\text{Cost}$

ตารางที่ 3 ตัวแปรที่มีผลต่อตัวแบบของผู้ใช้รถสวัสดิการของมหาวิทยาลัยฯ

Variable	Score	p-value
Sex	.799	.064
Faculty	.788	.129
Occu	1.256	.397
Distance	3.998	.066
Cost	6.067	.013**
Accept Time	.921	.067
Que Accept Time	.654	.058
Strat Time	.891	.371

Variable	Score	p-value
Travel Time	7.866	.015**

ที่มา: จากการประมาณค่า, 2560

หมายเหตุ: นัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ **.05, ***.01

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของตัวแบบ พบว่า มี 2 ตัวแปร คือ Cost และ Travel Time จากนั้นนำ 2 ตัวแปรวิเคราะห์หาค่าผันแปรในวิธีการ Forward Conditional

ตารางที่ 4 ค่าความผันแปรใน Logit Model โดยวิธี Forward Conditional ของผู้ใช้เลือกถาวรสวัสดิการของมหาวิทยาลัยฯ

Model	Variable	Coefficient (β)	Wald	p-value	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square	Chi-Square (Sig.)
1	Constant	3.954	7.632	.000**	118.081 ^a	.186	.046	7.328
	Travel	-.394	6.291	.026*				(.017**)
2	Constant	2.631	6.732	.010**	121.92 ^a	.290	.268	12.181
	Travel Time	-.899	4.914	.012*				(.028**)
	Cost	-.782	6.662	.029*				)

ที่มา: จากการประมาณค่า, 2560

หมายเหตุ: นัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ **.05, ***.01

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ค่าสัดส่วนหรือร้อยละของความผันแปรเป็นการแสดงค่าตัวแปรค่าพารามิเตอร์ (β) ที่ได้จากตัวแบบ 2 ตัวแบบ พบว่า ตัวแบบที่ 2 เป็นตัวแบบที่ดีที่สุด แสดงว่าตัวแปร Cost หรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางและตัวแปร Travel Time หรือระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางมีผลต่อรูปแบบการเดินทางอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น ตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการรถสวัสดิการของมหาวิทยาลัยมี 2 ตัวแปร คือ Cost และ Travel Time สามารถกำหนดสมการเพื่อทดสอบตัวแบบได้ ดังนี้ $U_{\text{private/minibus}} = \beta_0 + \beta_1 \text{Cost} + \beta_2 \text{Travel Time}$ จะได้ผลการวิเคราะห์จะได้ตัวแบบ มีดังนี้ $U_{\text{private/minibus}} = 2.631 - .782\text{Cost} - .899\text{Travel Time}$

3) ผลการวิเคราะห์ต้นทุนของมูลค่าเวลาในการเดินทางของนักศึกษา ซึ่งต้นทุนมูลค่าเวลาของการเดินทางของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากตัวแบบ Logit เพื่อนำตัวแบบมาคำนวณมูลค่าของเวลาและอ้างอิงจากสูตร Time Coefficient/ Cost Coefficient และอ้างอิงตามข้อมูลกรณีเลือกการเดินทางโดยใช้รถส่วนตัว จะได้ $(-.807) / (-.408)$ เท่ากับ 1.9779 บาท ต่อ นาที ซึ่งมูลค่าเวลาจากตัวแบบข้างต้น หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ยินดีจ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีก 197 บาท ถ้าสามารถเดินทางด้วยรถส่วนตัวได้เร็วขึ้นกว่าเดิม 1 นาทีหรือคิดเป็น 118 บาท ทั้งนี้ ถ้าหากนักศึกษาสามารถเดินทางได้เร็วขึ้นกว่าเดิม 1 ชั่วโมงและกรณีเลือกการเดินทางโดยใช้รถสวัสดิการของมหาวิทยาลัยฯ จะได้เท่ากับ $(-.899) / (-.782)$ เท่ากับ 1.14 บาท ต่อ นาที ซึ่งมูลค่าเวลาจากตัวแบบข้างต้น หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ยินดีจ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีก 114 บาท ถ้าสามารถเดินทางได้เร็วขึ้นกว่าเดิม 1 นาทีหรือคิดเป็น 68 บาท หากสามารถเดินทางได้เร็วขึ้นกว่าเดิม 1 ชั่วโมง

4) ผลการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของปัจจัยที่มีผลต่อโอกาสในการเลือกใช้บริการรถสวัสดิการ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าความผันแปรของตัวแปรทำโดยการปรับค่าตัวแปรต่างๆ แล้วพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโอกาสในการใช้บริการรถรับส่งนักศึกษา จาก 16 สถานการณ์ โดยแบ่งเป็นกรณีดังนี้ 1) ระยะเวลาการเดินทางจากที่พักถึงจุดจอดรถรับส่งนักศึกษา โดยสมมติว่าเวลาการเดินทางจากที่พักถึงจุดจอด แบ่งเป็น 5,10,15 และ 20 นาที 2) ระยะเวลาในการรอคอยรถรับส่งนักศึกษา โดยสมมติเวลาในการรอคอย แบ่งเป็น 5,10,15 และ 20 นาที และ 3) ค่าใช้จ่ายการเดินทางด้วยรถรับส่งนักศึกษาลุ่มมหาวิทยาลัยฯ โดยสมมติค่าใช้จ่ายในการเดินทาง แบ่งเป็น 5,15,20 และ 30 บาท

ตารางที่ 5 ความน่าจะเป็นในการเลือกใช้บริการรถรับส่งนักศึกษา

Travel Time(Minute/Bath)	Prob.Que Accept Time		Prob.Cost		Prob.Accept Time	Prob.Minibus
	Private	Public	Private	Public	Public	
5	.677	.693	.689	.502	.874	.673
10	.599	.676	.617	.551	.676	.322
15	.540	.651	.486	.503	.166	.076
20	.341	.229	.316	.190	.099	.002
30	-	-	.208	.093	-	-

ที่มา: จากการประมาณค่า, 2560

จากตารางที่ 5 พบว่า ถ้ามีการจัดทำโครงการสวัสดิการของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อรับส่งนักศึกษา เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งการปรับค่าตัวแปรต่างๆ ย่อมส่งผลต่อการเลือกรูปแบบการเดินทางและความน่าจะเป็นในการเลือกรูปแบบการเดินทาง ทำให้กลุ่มผู้ปกครองที่ให้นักศึกษาเดินทางโดยรถส่วนบุคคล พบว่า เวลาในการรอคอยรถรับส่งนักศึกษาและค่าใช้จ่ายในการใช้บริการรถรับส่งนักศึกษา และความน่าจะเป็นในการเลือกใช้บริการรถรับส่งนักศึกษาจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ โดยช่วงที่มีความน่าจะเป็นในการเลือกใช้บริการรถรับส่งนักศึกษาสูงที่สุดของตัวแปรเวลาในการรอคอยรถ คือ 5-10 นาที และตัวแปร ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการรถรับส่งนักศึกษา คือ 10-15 บาท

5) ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการพยากรณ์ของตัวแบบ จากการศึกษาความสามารถ และการหาค่าความถูกต้องในการพยากรณ์ของตัวแบบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลการเลือกรูปแบบการเดินทาง (Observe choice) ที่ยังไม่ได้นำมาพัฒนาตัวแบบ จำนวน 50 กลุ่มตัวอย่าง ตัวอย่างละ 9 สถานการณ์ รวมทั้งสิ้น 450 สถานการณ์ กล่าวคือ การทดสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ของตัวแบบที่พัฒนาขึ้นจาก ข้อมูลจริง(Observe Count) จากทางเลือกเพื่อพยากรณ์จากข้อมูลจริง(Predict Choice) พบว่า รูปแบบการเดินทางรถส่วนตัว ข้อมูลจริง 159 สถานการณ์ ผลการทำนาย 250 สถานการณ์ คิดเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์ของรถส่วนตัว เท่ากับ $159/250$ คิดเป็นร้อยละ 63.6 และรถโดยสารสาธารณะ ข้อมูลจริง 200 สถานการณ์ ผลการทำนาย 241 สถานการณ์ คิดเป็นค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้อง

ในการพยากรณ์ของรถโดยสารสาธารณะ เท่ากับ 200/241 คิดเป็นร้อยละ 82.9 ดังนั้น ตัวแบบสามารถหา ค่าเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์ทั้งหมด(Predict Count) เท่ากับ 200/250 คิดเป็นร้อยละ 80

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ให้ความสำคัญและทราบถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการประหยัดเวลาในการเดินทาง นั่นคือ สิ่งต่าง ๆ เกิดผลขึ้นมาจากการประหยัดเวลา ในการเดินทาง คือ สามารถใช้เวลาไปในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและ สังคมได้มากขึ้น แต่ไม่ ทราบถึงมูลค่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการประหยัดเวลาในการเดินทางที่อยู่ในรูปของตัวเงิน แต่ถึงอย่างไร ก็ตามในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ขอเสนอแนะถึงมูลค่าเวลาในการการเดินทางของนักศึกษาในพื้นที่ที่ทำการศึกษานั้นมีมูลค่าในระดับปานกลาง นักศึกษาผู้เดินทางให้ความสนใจพิจารณารูปแบบการเดินทางเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนาระบบคมนาคมที่จะอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพหรือ สวัสดิการรถรับส่งที่มีอยู่แล้วให้มีคุณภาพที่ดีมีการเดินทางที่สะดวกสบายก็เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เกิด ประโยชน์ต่อการเดินทางของนักศึกษาได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้มีการ เปิดให้บริการรถรับส่ง(มินิบัสหรือรถพลังงานไฟฟ้า)นักศึกษาเนื่องจากเป็นรูปแบบที่เหมาะสมของนักศึกษา ในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งจะสามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับผู้ปกครองและ นักศึกษาได้ รวมถึงปัญหาการจราจรในช่วงโมงเร่งด่วนยานพาหนะก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมถึงปัญหาด้าน มลภาวะด้านเสียงฝุ่นละออง คิวรถ การเกิดความเครียดและปัญหาด้านสุขภาพจิตได้ อีกด้วย

จากการศึกษานี้เป็นการเสนอการพัฒนาตัวแบบและการต้นทุนของมูลค่าเวลาในการเดินทางของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ซึ่งเป็นการสำรวจโดยวิธี Reveal preference (RP) ซึ่งเป็นคำถาม ที่ถามถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคล ได้ประสบเหตุการณ์นั้นมาแล้ว ดังนั้นแนวทางในการศึกษาต่อ ควรจะ พิจารณาเลือกใช้การสำรวจ แบบ Stated preference (SP) เนื่องจากในการศึกษารูปแบบนี้ยังมีผู้ที่ ทำการศึกษาวิธีนี้น้อย ในวิธีการนี้สามารถควบคุมการกำหนดและการวัดค่าของตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อ พฤติกรรมการเดินทางในสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไปได้ ดังนั้นวิธี SP จึงเป็นวิธีการที่น่าจะสามารถ สะท้อนถึงทัศนคติการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่างได้ดี วิธี SP มีหลักที่สำคัญ คือ การออกแบบสอบถาม ซึ่ง ต้องมีการสมมติสถานการณ์ทางเลือกให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ตัวแปรที่กำหนดควรจะมีอิทธิพลต่อ การเลือกรูปแบบแท้จริง ช่วงค่าของตัวแปรควรเป็นช่วงค่าที่มีค่าห่างกันและเห็นถึงความแตกต่างกันได้ และตัวแปรไม่ควรมีมากเกินไปเพราะอาจสร้างความสับสนให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการปรับปรุงตัวแบบที่ได้จากศึกษาี้ โดยทำการเพิ่มค่าตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการเดินทาง เนื่องจากในการทดสอบนี้ใช้ตัวแปรของเวลาและค่าใช้จ่ายในการพิจารณาเท่านั้น รวมไปถึงการปรับปรุงแบบสอบถาม โดยการเพิ่มคำถามเพื่อให้ได้ค่าตัวแปรที่น่าสนใจเพิ่มเติม ตลอดจนควรศึกษากลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายโดยการเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์ให้ครอบคลุมที่มีระยะทางมากกว่าหรือน้อยกว่า 30 กิโลเมตรเข้ามาในตัวแบบด้วย เนื่องจากการศึกษานี้มีเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ที่มีการเดินทางในระยะทาง 1- 30 กิโลเมตร เท่านั้น และไม่ได้พิจารณาจำนวนยานพาหนะในครอบครองและชนิดของยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางจึงทำให้ผลการศึกษาที่ได้ไม่ครอบคลุมกับพฤติกรรมโดยทั่วไปของนักศึกษา จึงควรมีการศึกษากลุ่มเป้าหมายเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลครอบคลุมทั้งหมด อีกทั้งควรมีการวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ เพื่อหาความเหมาะสมในการลงทุนโครงการและเพื่อเป็นแนวทางต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กลุ่มงานทะเบียนและประเมินผล. (2559). สถิติและจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Available: <http://regis.nsruc.ac.th/>, (2 ธันวาคม 2559)

Lisco, E. T. (1974). *Behavior Demand Modeling and Valuation of Travel Time*.

Special Report 149 Transportation Research Board. Washington, D.C.: National Research Council, 103-108.

McFaden, D. & Domeneneich. T. A. (1976). *Urban Travel Demand a Behavioral Analysis*. North Holland

Ortuzar, J. D. & Willumsen, L. G. (1994). *Modelling Transport (Second Edition)*. England: John Wiley& Sons Ltd.

ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Online Teaching–Learning Management System on Thai Language Subject with Collaborative Learning Management Techniques for Prathomsuksa 6 Students

ปรีชา ศรีซองเชต

Pricha Srisongchet

โรงเรียนบ้านกุดเรือคำ

Ban Kut Rueda Kham School

Email: Land_pricha3103@hotmail.co.th

Retrieved November 20, 2023; Revised December 21, 2023; Accepted December 22, 2023

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ (1) เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเรียนด้วยระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทย และ (4) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดาราคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แพลตฟอร์มระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบประเมินคุณภาพของระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า (1) ระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.36/89.14 ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8249 นักเรียนที่เรียนด้วยระบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ดังกล่าวมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ผลประเมินคุณภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์จากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับมากและ (4) มี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบที่พัฒนาขึ้นว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงและก่อให้เกิดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: 1. ภาษาไทย ; 2.เทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 3. ประถมศึกษาปีที่ 6

Abstract

The objectives of this research were: (1) to create an online teaching-learning management system in Thai language with collaborative learning management techniques for Prathomsuksa 6 students; (2) to assess the effectiveness of the online teaching-learning management system Thai language course with techniques of joint learning management according to the 80/80 standard; (3) to study the opinions of experts on learning with the online teaching management system in Thai subject; and (4) to determine the index of effectiveness and learning achievement from using the online teaching management system in Thai subject with collaborative learning management techniques for Prathomsuksa 6 students. The sample studied 55 Prathomsuksa 6 students at Darakam school under the Office of Primary Educational Service Area, Bangkok. The research instrument included: 1) Thai language teaching-learning management system using collaborative learning management techniques; 2) effective value testing form; and 3) quality assessment form for experts. The collected data were analyzed through a statistical software program that provided percentage, mean, standard deviation and t-test values. The research results were as follows: (1) Thai language teaching-learning management model using collaborative learning management techniques developed has an efficiency of 80.36/89.14 and is consistent with the 80/80 standard criteria. (2) The effective values of 0.8249 or 82.49%. The student achievement score of the pretest was significantly higher than that of the posttest at the level of .05. (3) The results of the quality assessment of the online teaching-learning management system from the experts were at a high level and (4) there were opinions about the system being developed that it can be used in practice and contributes to learning Thai language for Prathomsuksa 6 students place effective.

Keywords: 1. Thai Language ; 2. Collaborative Learning Management Techniques 3;Prathomsuksa 6.

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พ.ศ. 2552–2561 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “ให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ” มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบใน 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การเพิ่มโอกาสและทางเลือกทางการศึกษา การเปิดโอกาสให้คนไทยเข้าถึงการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อการจัดการศึกษา โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพ 4 ด้าน ได้แก่ คนไทย ครู ผู้เรียนและสถานศึกษา และการบริหารจัดการ ประกอบกับการใช้หลักสูตรแกนกลางทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ มีแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติจริง สืบเนื่องมาจากจนกระทั่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ฉบับที่ 4 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้กำหนดให้มีจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพสำหรับเป็นแนวทางการขับเคลื่อนหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ รวมถึงการวัดและประเมินผลสู่การเพิ่มคุณภาพโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามที่กล่าวมาก็ยังเป็นประเด็นที่ต้องมีการพิจารณากันต่อไป

ภาษาไทย ถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญ การใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง อ่านไม่ออกหรือเขียนไม่ได้ย่อมส่งผลให้การสื่อสารผิดพลาด ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา วันพุธที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2539 ว่า “วิธีที่จะทำให้คนเป็นคนดีนั้นก็มีเช่นกัน การศึกษาเมื่อก่อนนี้ด้านการศึกษา คนในเมืองไทยนี้มีความรู้ การอ่านหนังสือเขียนหนังสือมีมาก เปรียบเทียบกับประเทศอื่นค่อนข้างจะสูง คือ มีการอ่านการเขียนได้เปอร์เซ็นต์สูงแต่มาปัจจุบันนี้น้อยลง เพราะว่าคนเพิ่ม โรงเรียนหรือผู้มีหน้าที่สอนน้อยลง เปรียบเทียบกันความเปลี่ยนแปลงในการใช้ภาษาไทยของคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยและที่อยู่ในต่างประเทศ และในฐานะที่ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ภูมิปัญญาของชาติ และเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารร่วมกันของคนไทย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนควรศึกษาเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้สามารถฟัง พูด อ่าน เขียน และคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เป็นสื่อในการศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยระดับที่สูงขึ้น และในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น” สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีพระราชดำรัส เรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในการประชุมอบรมของสมาคมครูภาษาไทยแห่งประเทศไทย วันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพฯ ว่า “มีความคาดหวังว่านักเรียนพวกนี้น่าจะอ่านออกเขียนได้ทำเลขได้ ให้มีความรู้พอใช้ในชีวิตประจำวันหลายคนที่มาบอกว่า เขาอ่านตาราแล้วประสบความสำเร็จในชีวิต สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ท่านทรงสอนเสมอว่าให้พยายามสอนให้คนอ่านออกเขียนได้ ถึงเราจะไปเยี่ยมราษฎรไม่ได้ทั่วถึงเพราะว่าประเทศเรานี้กว้างใหญ่ แต่ถ้าเราส่งหนังสือไปให้หรือจัดตั้งห้องสมุดให้เขาก็จะได้อ่านความรู้” จากพระราชดำรัสที่ทรงให้ความสำคัญกับการอ่านและการใช้ภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(สพฐ.) จึงมีนโยบายในการติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน โดยได้กำหนดเป้าหมายให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ทุกช่วงชั้นและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยให้สูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานร่วมกัน (Cooperative & Collaborative Learning) นับว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือมิใช่เป็นเพียงจัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ทำรายงาน ทำกิจกรรมประดิษฐ์หรือสร้างชิ้นงาน อภิปราย ตลอดจนปฏิบัติการทดลองแล้ว และผู้สอนทำหน้าที่สรุปความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องพยายามใช้กลยุทธ์วิธีให้

ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการประมวลสิ่งที่มาจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ จัดระบบความรู้สรุปเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักการสำคัญ นอกจากนี้ในการเรียนรู้ร่วมกันยังมีการประยุกต์ใช้สื่อการสอนทางคอมพิวเตอร์และระบบออนไลน์ที่สามารถอธิบายเนื้อหา แสดงภาพประกอบ รวมถึงการเคลื่อนที่ของภาพหรือวีดีโอ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจและได้เห็นถึงส่วนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ตามระบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management System : LMS) สมัยใหม่ การมีระบบการจัดการเรียนรู้และสื่อการสอนออนไลน์ยังสามารถที่จะให้ผู้เรียนเรียนได้อย่างอิสระ โดยให้ผลย้อนกลับได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองต่อผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ประโยชน์ของระบบจัดการเรียนรู้ออนไลน์ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนได้โดยการออกแบบโปรแกรมให้มีภาพและเสียง มัลติมีเดีย และสามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและทำงานร่วมกัน ผู้สอนต้องเลือกเทคนิคการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและผู้เรียนก็ต้องมีความพร้อมที่จะร่วมทำกิจกรรมและรับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยกลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

จากนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว เมื่อนำมาปรับใช้กับโรงเรียนดาราคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และมีการดำเนินงานมาแต่ยังพบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) ยังมีปัญหาด้านการเรียนวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนดังนี้ (1) อ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราผิด (2) การคัดลอกข้อความไม่ถูกต้อง (3) การเขียนสรุปเรื่องที่อ่านไม่ได้ (4) การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไม่ได้ (5) เขียนถูกเสียงแต่ผิดรูป เช่น เขียน ข้างล่าง เป็น ค่างล่าง (6) เขียนคำที่มีพยางค์มากกว่าหนึ่งไม่ครบ (7) ไม่เข้าใจความหมายของคำและเนื้อเรื่องที่อ่าน และ (8) ครูผู้สอนไม่เข้าใจวิธีการสอนการอ่านการเขียนที่ถูกต้อง จากการศึกษาบทความวิชาการและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในอดีตที่ผ่านมาพบว่า วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน ได้แก่ 1) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะกระบวนการ

กลุ่มได้ฝึกบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานกลุ่ม 2) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดค้นคว้า ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การตั้งคำถาม ตอบคำถาม การใช้ภาษา และการพูด เป็นต้น และ 3) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การมีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น การเสียสละ การยอมรับกันและกัน การไว้วางใจ การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างดี

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนดาราคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R &D) การประยุกต์ใช้ทฤษฎีการบริหารจัดการของเดมมิงหรือ PDCA (P=Plan, D=Do, C=Check, A=Act) เพื่อสร้างแพลตฟอร์มระบบบริหารจัดการเรียนรู้ออนไลน์วิชาภาษาไทยและการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และการพัฒนาไปสู่ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ของโรงเรียนดาราคาม (DRK Forward Model) ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นเครื่องมือเสริมในการจัดการเรียนการสอนในวิชาดังกล่าวรวมถึงการนำไปใช้เป็นต้นแบบสำหรับการบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับโรงเรียนอื่น ๆ ท่ามกลางสถานการณ์ระบาดของโคโรนาไวรัส (Covid-19) ทำให้ผู้เรียนรู้จักการแสวงหาคำตอบจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเองอันเป็นผลให้เกิดพฤติกรรมที่ฝังแน่นเมื่อผู้เรียน “เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้อย่างไร (Learn how to Learn)” อีกทั้งจะเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนบนเครือข่ายการเรียนรู้ออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยโดยสร้างบรรยากาศให้เป็นดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ (Digital for Learning) โดยคาดหวังว่าระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันที่พัฒนาขึ้นจะเป็นระบบที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนเพื่อสร้างสมรรถนะ แห่งการเรียนรู้ร่วมกัน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ให้แพร่หลายในแวดวงการศึกษาของสถาบันที่มีการเรียนการสอนที่ใช้ระบบไอซีทีและนวัตกรรมทางการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการเรียนด้วยระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทย
4. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการใช้ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การทบทวนวรรณกรรม

ระบบบริหารจัดการเรียนการสอน

ระบบบริหารจัดการเรียนการสอน (Learning Management System (LMS) เป็นซอฟต์แวร์ที่ทำหน้าที่บริหารจัดการเรียนการสอนผ่านเว็บ จะประกอบด้วยเครื่องมืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอน ผู้เรียน ผู้ดูแลระบบ โดยที่ผู้สอนนำเนื้อหาและสื่อการสอนขึ้นเว็บไซต์รายวิชาตามที่ได้ขอให้ระบบ จัดไว้ให้ ได้โดยสะดวก ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหา กิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยผ่านเว็บผู้สอนและผู้เรียนติดต่อสื่อสารได้ผ่านทางเครื่องมือการสื่อสารที่ระบบจัดไว้ให้ เช่น ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ห้องสนทนา กระดานถาม-ตอบ เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วยังมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การเก็บบันทึกข้อมูล กิจกรรมการเรียนของผู้เรียน ไว้บนระบบ เพื่อผู้สอนสามารถนำไปวิเคราะห์ติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชานั้นอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ปรากฏในผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ซึ่งสามารถแสดงได้ตามลำดับดังนี้

ณรงค์ฤทธิ์ ชีระเวช และเกษมสันต์ วัฒนานรงค์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนวิธีการสอนแบบตั้งคำถาม” โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนวิธีการเรียนการสอน แบบตั้งคำถาม 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพที่มีต่อระบบบริหารจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อระบบบริหารจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา ศึกษาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินประสิทธิภาพแบบ Black Box Testing โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 ท่าน ศึกษาความพึงพอใจของระบบบริหารจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินความพึงพอใจ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสาขาวิชา ระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 35 ท่าน เลือกด้วยวิธีแบบเจาะจง ใช้สถิติ One Sample Kolmogorov-Smirnov Test เพื่อทดสอบการกระจายของการประเมินผลการวิจัยพบว่า ระบบบริหารจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนแบบตั้งคำถาม ประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ส่วนคือ ส่วนของการลงทะเบียนผู้ใช้งาน ส่วนของการจัดการเรียนการสอน ส่วนของกระดานสนทนา และส่วนข้อมูลสถิติภาพรวมของระบบ โดยระบบที่พัฒนา มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุด คือด้านการทำงานได้ตามฟังก์ชันงานของระบบ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นในระดับมากที่สุด และด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือด้านการทำงานของระบบ เช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญ ความเห็นของผู้เรียนไปในทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) เพื่อออกแบบและพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนดาราคาม สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 55 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แพลตฟอร์มระบบบริหาร จัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน (2) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (3) แบบประเมินคุณภาพของระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ การสร้างและตรวจสอบ เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามจะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาและการใช้ถ้อยคำแล้วนำไปทดลองใช้ จากนั้นนำมาทดสอบหาค่าความ เทียงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) และหาค่าจำแนกรายข้อ โดยหาค่า Item Total Correlation ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .957

การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและ วิเคราะห์ ซึ่งมีขั้นตอนย่อยดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ

บริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์สำหรับโรงเรียนดาราคาม (Documentation Method) 2) รวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน โดยการสัมภาษณ์ (Interview Method) จากการเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง 3) รวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านระบบไอซีทีและนวัตกรรมทางการศึกษา โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) จากการเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้ เพื่อทดลองใช้งานระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยดำเนินการดังนี้ (1) ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1.การประเมินคุณภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การแปลความหมายจะเป็นดังนี้ 4.21–5.00 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 3.41–4.20 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก 2.61–3.40 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับปานกลาง 1.81–2.60 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อย และ 1.00–1.80 หมายถึง ประสิทธิภาพอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยที่ช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้นกำหนดได้จากสูตร $= (5-1)/5 = 0.8$ 1.2) การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ได้แก่ (1) หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยของคะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งได้จากแบบทดสอบแต่ละหน่วยการเรียนรู้และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ (2) หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (3) หาดัชนีประสิทธิผล (4) วิเคราะห์เปรียบเทียบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test และ (5) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าว โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

(2) ขั้นตอนที่ 2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ 1) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ตามแบบอิงเกณฑ์ของ Brennan 2) ค่าระดับความยาก (Difficulty) 3) ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC (4) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}, P = \frac{Ru+Rl}{2f}, IOC = \frac{\sum R}{n}, r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

(3) ขั้นตอนที่ 3 สถิติที่ใช้ในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้วิธีของ กูดแมน เฟรทเซอร์ และ ชไนเดอร์

$$\text{ค่าดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

(4) ขั้นตอนที่ 4 การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตรในการคำนวณ

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{n} \times 100}{A}, E_2 = \frac{\frac{\sum x}{n} \times 100}{B}$$

(5) ขั้นตอนที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ t-test (Dependent Samples) โดยใช้สูตรในการคำนวณ

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” สามารถแสดงผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ได้ระบบบริหารจัดการเรียนรู้ออนไลน์วิชาภาษาไทยที่สอดคล้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา การออกแบบและพัฒนาตามวิธีการที่ได้นำเสนอมาสามารถมั่นใจได้ในเรื่องคุณภาพที่เพียงพอสำหรับการนำระบบบริหารจัดการเรียนรู้ออนไลน์วิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้งานได้จริงสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า ระบบนี้มีประสิทธิภาพ 80.36/89.14 หมายความว่าระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันที่พัฒนาขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 80.36 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเท่ากับร้อยละ 89.14 จึงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามความมุ่งหมายในการวิจัยที่ตั้งไว้ 3) ผลการศึกษาเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คุณภาพของระบบที่พัฒนาขึ้นนี้เฉลี่ยอยู่ในระดับระดับมาก ($\bar{X}=4.12$,

S.D.=0.76) โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาในการนำเสนอ ($\bar{X}$ =4.05, S.D.=0.78) ด้านเทคนิคกระบวนการออกแบบ ($\bar{X}$ =4.03, S.D.=0.79) และด้านทัศนคติ ($\bar{X}$ =4.34, S.D.=0.69) และ 4) ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเท่ากับ 0.8249 (82.49%) และผลการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.15 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 80.36 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.65 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 89.14 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปทดสอบด้วย t-test ($t=-16.79$) พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

จากการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถสรุปประเด็นที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามวิธีการที่ได้นำเสนอมานี้สามารถมั่นใจได้ในเรื่องคุณภาพที่เพียงพอสำหรับการนำระบบบริหารจัดการเรียนรู้ออนไลน์วิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นนี้ไปใช้งานได้จริงสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 พบว่า ระบบนี้มีประสิทธิภาพ 80.36/89.14 หมายความว่า ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันที่พัฒนาขึ้นทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เท่ากับร้อยละ 80.36 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเท่ากับร้อยละ 89.14 จึงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามความมุ่งหมายในการวิจัยที่ตั้งไว้ 3) ผลการศึกษาเพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คุณภาพของระบบที่พัฒนาขึ้นนี้เฉลี่ยอยู่ในระดับระดับมาก โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาในการนำเสนอ ด้านเทคนิคกระบวนการออกแบบ และด้านทัศนคติ 4) ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ของระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเท่ากับ 0.8249 และผลการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.15

จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 80.36 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.65 จากคะแนนเต็ม 40 คิดเป็นร้อยละ 89.14 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้ไปทดสอบด้วย t-test ($t=-16.79$) พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และพัฒนา เพื่อให้ระบบบริหารจัดการเรียนการสอนออนไลน์วิชาภาษาไทยด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ควรพิจารณาถึงวิธีการนำไปใช้และพัฒนาประกอบด้วย

(1) เนื้อหาของบทเรียนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานของหลักสูตร รวมถึงการอาศัยเทคนิคการเรียนรู้เชิงรุกที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

(2) บอกจุดประสงค์การเรียนรู้และกระบวนการนำไปสู่การเรียนรู้กับผู้เรียนอย่างชัดเจน

(3) การออกแบบโครงสร้างและวางแผนเส้นทางการเข้าถึงการเรียนรู้ที่ดีโดยมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นระยะ ๆ

(4) มีระบบตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดรวมถึงการสร้างระบบติดตามหรือแจ้งเตือนเป็นบางโอกาส

(5) ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบ Non-Linear Approach, Active Learning และ Blended Learning โดยการผสมวิธีการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาอย่างถ่องแท้

(6) การพัฒนาไปสู่การเรียนรู้เชิงวิเคราะห์และวิพากษ์ โดยการเพิ่มเติมกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริงในอนาคต

(7) จัดให้มีแบบฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและมีการโต้ตอบกลับทันทีทันใด

(8) การบันทึกข้อมูลการเข้าถึงและผลการประมวลความรู้โดยอาศัยรูปแบบการประมวลความรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

(9) การใช้งานแพลตฟอร์มออนไลน์ในรูปแบบมาตรฐานบนเครื่องมือและอุปกรณ์การสื่อสารต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก แท็บเล็ต และสมาร์ทโฟน เป็นต้น และ

(10) การเลือกใช้ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ประกอบด้วย

(1) ควรมีการนำระบบหรือแพลตฟอร์มนี้ไปทดลองใช้กับผู้เรียนจากสถานศึกษาอื่นในระดับชั้นเดียวกัน จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพสำหรับการนำมาปรับปรุงองค์ประกอบที่จะใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ให้ได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น

(2) ควรมีการวิจัยและพัฒนาาระบบหรือแพลตฟอร์มนี้ให้มีองค์ประกอบที่จะใช้เป็นสื่อการเรียนรู้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น จะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อนำมาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเรียนรู้ในรายวิชาให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากขึ้น

(3) ควรมีการวิจัยและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลโดยอาศัยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่สามารถทำให้ผู้เรียนในลักษณะออนไลน์มีความรู้สึกและจินตนาการเชิงบวกมากยิ่งขึ้น โดยการพัฒนามัลติมีเดียที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนระดับประถมศึกษาให้ดีขึ้น และ

(4) ควรมีการวิจัยและพัฒนาแพลตฟอร์มการจัดการเรียนการสอนรายวิชาอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอีกเพื่อเป็นการเพิ่มทรัพยากรการเรียนรู้สมัยใหม่รวมถึงการใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนออนไลน์ที่ให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับการพัฒนาการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานของประเทศ ไทยต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ฉบับที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รับสงวนสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

เกียรติพงษ์ นุ่มแนบ และเกศินี ครุณาสวัสดิ์. (2562). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “หากสยามยังอยู่ ยัง ยืนยง” เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ญาณินท์ อุดมสุขถาวร. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับสื่อ Augmented Reality สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). สาขาหลักสูตร และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ณรงค์ฤทธิ์ ชีระเวช และกฤษณ์นัต วัฒนนำณรงค์. (2564). การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนวิธีการสอนแบบตั้งคำถาม. วารสารรัชต์ภาคย์, 15(42), 287.

ปรัชญนันท์ นิลสุข. (2555). เทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผลิตตำราเรียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

พงษ์ศักดิ์ ผกามาต และปรางทิพย์ เสยกระโทก. (2556). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์รายวิชาระบบไอซีทีและการจัดการยุคใหม่. วารสารสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 31(1), 25-43.

สุริยะ วชิรวงศ์ไพศาล, ดร.ณิ ปัญจรัตน์กร, และพงษ์ศักดิ์ ผกามาต. (2563). การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการศึกษาทางเลือกสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา. ใน

การประชุมสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ. วิชาการ) ครั้งที่ 1. หน้า 55-56. 3 สิงหาคม 2563.

สุริยะ วชิรวงศ์ไพศาล, ฤทธิเดช พรหมดี, นฤมล รอดเนียม, พิภพ วังเงิน, และพงษ์ศักดิ์ ผกามาศ. (2564). *การศึกษาองค์ประกอบของการจัดองค์กรแห่งนวัตกรรมทางการศึกษายุคดิจิทัลสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมในประเทศไทย*. ใน การประชุมวิชาการทางการศึกษา ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 5-7 พฤษภาคม 2564. หน้า 294-306. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุริยะ วชิรวงศ์ไพศาล, ดร.ณิ ปัญจรัตน์กร, และพงษ์ศักดิ์ ผกามาศ. (2563). *การพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการศึกษาทางเลือกสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา*. ใน การประชุมสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ.วิชาการ) ครั้งที่ 1. หน้า 55-56. 3 สิงหาคม 2563.

Dhawan, S. (2020). *Online Learning: A Panacea in the Time of Covid-19 Crisis*. Journal of Educational Technology Systems, 49(1) 5-22.

Ghazal, S., Al-Samarraie, H. and Wright, B. (2020). *A Conceptualization of Factors Affecting Collaborative Knowledge Building in Online Environments*. Online Information Review, 44(1), 62-89.

Hamdan, K.M., Al-Bashaireh, A.M., Zahran, Z., Al-Daghestani, A., AL-Habashneh, S. and Shaheen, A.M. (2021). *University Students' Interaction, Internet Self-Efficacy, Self-Regulation and Satisfaction with Online Education during Pandemic Crises of COVID-19 (SARS-CoV-2)*. International Journal of Educational Management, 35(3), 713-725.

Kagan, S. (2013). *Kagan Cooperative Learning*. Kagan Cooperative Learning Publisher.

Kai Wah Chu, S., Siu, F., Liang, M., Capio, C.M. and Wu, W.W.Y. (2013). *Users' Experiences and Perceptions on Using two Wiki Platforms for Collaborative Learning and Knowledge Management*. Online Information Review, 37(2), 304-325.

Ranjbarfard, M. and Heidari Sureshjani, M. (2018). *Offering a Framework for Value Co-Creation in Virtual Academic Learning Environments*. Interactive Technology and Smart Education, 15(1), 2-27.

Sabbah, S.S. (2016). *The Effect of Jigsaw Strategy on ESL Students' Reading Achievement*. Arab World English Journal, 7(1), 445-458.

Sankaranarayanan, S., Kandimalla, S.R., Cao, M., Maronna, I., An, H., Bogart, C., Murray, R.C., Hilton, M., Sakr, M. and Penstein Rosé, C. (2020). *Designing for Learning During Collaborative*

Projects Online: Tools and Takeaways. Information and Learning Sciences, 121(7/8), 569–577.

Strauß, S. and Rummel, N. (2020). Promoting Interaction in Online Distance Education: Designing, Implementing and Supporting Collaborative Learning. Information and Learning Sciences, 121(5/6), 251–260.

Txin, C.X. and Yunus, M.M. (2019). The Effects of Kagan Cooperative Learning Structures in Teaching Subject–Verb Agreement among Rural Sarawak Learners. Arab World English Journal (AWEJ), 10(2), 151–164.

Yunus, M.M. (2018). Innovation in Education and Language Learning in 21st Century. *Journal of Sustainable Development Education and Research*, 2(1), 33–34.

ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร
ในยุคประเทศไทย 4.0

Service Effectiveness of the Samut Sakhon Provincial Prosecutor's
Office In the age of Thailand 4.0

กัญญาพร มั่นดี

Kanyaporn Munde

นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ

Financial and Accounting Officer

Email: Yakanyaporn @gmail.com

Retrieved November 20, 2023; Revised December 21, 2023; Accepted December 22, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 (2) เพื่อระบุสภาพปัญหาการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 (3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 222 คน เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสอบถาม สถิติใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย (1) ระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (2) สภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการยังมีปัญหาด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการ และปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม (3) แนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ควรมีแผนการจัดหาและบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนการพัฒนาให้บุคลากรได้รับการศึกษา ให้ความเป็นธรรมกับผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่มีการเลือกปฏิบัติ ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่และสิ่งแวดลอมและการให้บริการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ และเครื่องมือสื่อสารเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการให้บริการ

คำสำคัญ: 1. ประสิทธิภาพการให้บริการ ; 2.สำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร

Abstract

The objectives of this research were 3 (1) to assess the level of service efficiency of the Samut Sakhon Provincial Prosecutor's Office. In the Thailand 4.0 era (2) to identify the problem condition of the Samut Sakhon Provincial Prosecutor's Office in the age of Thailand 4.0 Inadequate staff issues in terms of procedures and methods of providing services also Issues of equality and fairness information, technology and service innovation and problems of facilities and environment. (3) Guidelines for the development of services for the effectiveness of the Samut Sakhon Provincial Prosecutor's Office. In Thailand 4.0 era, it was found that There should be a plan for procurement and management of limited resources for maximum benefit. as well as the development of personnel to receive education Provide fairness to service recipients and all related parties. no discrimination There should be development and improvement of the facility and the environment and the provision of services to provide adequate materials and equipment. and modern technology communication tools used in the service

Keywords: 1. service efficiency ; 2. Samut Sakhon Provincial Prosecutor's Office

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยต้องอยู่ในท่ามกลางความท้าทายในกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อเปลี่ยนแปลงให้ประเทศก้าวไปสู่ประเทศไทย 4.0 หรือไทยแลนด์ 4.0 ตามยุทธศาสตร์ประเทศไทย ซึ่งเป็นโมเดล ในการนำพาประเทศให้มีความสามารถทัดเทียมกับนำประเทศ ด้วยการมีวิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับทิศทางการบริหาร ประเทศ ภาครัฐหรือระบบ ข้าราชการซึ่งเปรียบเสมือนกลไกหลักที่ต้องขับเคลื่อนในการพัฒนา ประเทศ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยน มุมมอง วิธีคิด และรูปแบบการทำงานใหม่ เช่น ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะ และวิธีการใหม่ ๆ ที่มีความ ทันสมัย สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในทุกขั้นตอน โดยเน้นการปรับเปลี่ยนให้เป็นระบบราชการ 4.0 ที่ภาครัฐหรือระบบราชการต้องสามารถปรับตัว และอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัลท่ามกลาง การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน โดยการทำงานมีการเน้นความคล่องตัวเพื่อขับเคลื่อนภารกิจพิเศษ (Agenda – Based) และนำ เทคโนโลยีดิจิทัล และนวัตกรรมมาใช้ปรับรูปแบบสู่ Government 4.0 จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 หรือ ไทยแลนด์ 4.0 และระบบราชการไทยกับการปรับมุมมองและทัศนคติในการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการที่

หลากหลายของประชาชนให้องค์กรมีความก้าวหน้าและสามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ เมื่อประชาชนมีความสุข อยู่ดีกินดี

สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นส่วนราชการที่มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่นและเป็นนิติบุคคล โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้แทนนิติบุคคล เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอำนวยความยุติธรรมทางอาญา รักษาผลประโยชน์ของรัฐและประชาชน ให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการตามกฎหมาย ตลอดจนการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน การสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนและหน่วยงานผู้มีส่วนได้เสียต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงานอัยการสูงสุด การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางกฎหมายทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งในการดำเนินงานจะต้องมีการประสานงานความร่วมมือกับทุกฝ่าย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0
2. เพื่อระบุสภาพปัญหาการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนหรือผู้รับบริการ สำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ มาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

Peterson และ Plowman (อ้างถึงใน มารวย วิชาญยุทธนำกุล 2560) ให้แนวคิดด้านองค์ประกอบในการวัดประสิทธิผลการปฏิบัติงาน จำแนกออกเป็น 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. คุณภาพของงาน (Quality) หมายถึง การที่ผู้ผลิตหรือผู้ปฏิบัติงานและผู้ใช้ได้ประโยชน์คุ้มค่า และได้รับความพึงพอใจทั้ง 2 ฝ่าย โดยที่ผลการดำเนินงานถูกต้องเป็นไปตามมาตรฐาน มีความรวดเร็ว และก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่องค์กร
2. ปริมาณของงาน (Quantity) เป็นปริมาณงานที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถทำได้จริงและอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง

3. เวลา (Time) เป็นสิ่งสำคัญและเป็นหน้าที่ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องวางแผนและบริหารเวลาด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้เทคนิคหรือวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

4. ค่าใช้จ่าย (Cost) ทุกองค์การคาดหวังเป็นพื้นฐานเดียวกันว่า ต้นทุนการดำเนินงาน หรือการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ควรน้อยที่สุด ในขณะที่ได้ผลกำไรมากที่สุด แต่ทั้งนี้ในทางปฏิบัติ องค์การจึงต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ ดังนั้น เพื่อให้มีประสิทธิผลในการดำเนินงานสูงสุด องค์การจึงจำเป็นต้องหาจุดที่เหมาะสมมากที่สุด และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ (Optimum) ซึ่งประสิทธิภาพในแง่ของค่าใช้จ่ายคือการใช้ทรัพยากรขององค์การ ไม่ว่าจะเป็นแรงงาน เงิน วัสดุหรือวัตถุดิบต่าง ๆ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์มากที่สุด และเกิดการสูญเสียน้อยที่สุดเป็นไปได้

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ

การบริการสาธารณะเป็นสิ่งที่หน่วยราชการที่มีอำนาจหน้าที่จัดทำบริการในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ของหน่วยราชการความหมายของคำว่า บริการสาธารณะ มีนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้คำนิยามไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Leon Duguit (1928) ได้ให้คำจำกัดความของบริการสาธารณะว่า คือกิจกรรมทุกประเภทที่ผู้ปกครองจะต้องก่อให้เกิดขึ้นจริงโดยประกันหรือรับรอง ตลอดจนจัดระบบระเบียบและการควบคุมเนื่องจากการเกิดขึ้นของกิจกรรมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการก่อให้เกิดและพัฒนาสังคมแห่งการพึ่งพาอาศัยกันในความเป็นจริง และที่สำคัญที่สุดกิจกรรมดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อมีการแทรกแซงเข้ามาจัดการของผู้ปกครอง

Gaston Jeze (1928) ได้กล่าวเอาไว้ว่า บริการสาธารณะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้เฉพาะเมื่อมีความต้องการของส่วนรวมหรือมีผลประโยชน์สาธารณะที่จะต้องดำเนินการและผู้ปกครองของประเทศนั้น ได้ตัดสินใจดำเนินการในขณะนั้น โดยวิธีการของบริการสาธารณะ

Rene Chapus (2000) ได้ให้คำจำกัดความของบริการสาธารณะว่ากิจกรรมอย่างหนึ่ง อย่างใดจะเป็นกิจกรรมสาธารณะได้ก็ต่อเมื่อนิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือดูแลกิจกรรมนั้นเพื่อสาธารณะประโยชน์

อำนวย บุญรัตน์โมตรี (2559) ได้อธิบายไว้เกี่ยวกับแนวคิดการจัดทำบริการสาธารณะของรัฐและองค์กรปกครองท้องถิ่นว่าต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมถึงขอบข่ายและความหมายของการจัดทำบริการสาธารณะ หลักเกณฑ์การจัดทำบริหารสาธารณะ องค์การจัดทำบริการสาธารณะ การจัดสรรอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การแบ่งความรับผิดชอบการจัดทำบริการสาธารณะและทำเลือกการจัดทำบริการสาธารณะ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการของไทยและต่างประเทศ การจัดทำบริการสาธารณะต้องมีความร่วมมือกันในระดับรัฐกับองค์กรปกครองท้องถิ่น

รวมทั้งควรมีความร่วมมือกันรัฐกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและการจัดทำบริการสาธารณะด้วยวิธีการที่รัฐหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นมอบให้เอกชนดำเนินการแทน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

สรุปได้ว่า รูปแบบบริการสาธารณะ หมายถึง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเลือกรูปแบบการจัดบริการสาธารณะด้วยรูปแบบใด ตั้งแต่รูปแบบการดำเนินงานด้วยตนเอง รูปแบบการว่าจ้าง รูปแบบการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน รูปแบบสหการหรือรูปแบบกิจการพาณิชย์และกิจการเพื่อสังคม

หลักจริยธรรมข้าราชการฝ่ายอัยการ

ประมวลจริยธรรม ข้าราชการฝ่ายอัยการและบุคลากรของสำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดให้ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ของสำนักงานอัยการสูงสุด ต้องมีจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ต้องยึดมั่นในจริยธรรม และคุณธรรม
2. อำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนด้วยความเที่ยงธรรม เสมอภาค
3. ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
4. มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่รักษาผลประโยชน์ของรัฐ และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
5. ให้บริการแก่ประชาชนและผู้มาติดต่อราชการให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วมีอัธยาศัยดีในการให้บริการ และให้บริการด้วยความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ
6. ข้าราชการฝ่ายอัยการ ต้องให้ข้อมูลข่าวสาร รายละเอียด คำแนะนำ แก่ประชาชนและผู้มาติดต่อราชการอย่างถูกต้องครบถ้วน และต้องไม่ปิดเบี่ยงจากข้อเท็จจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้
7. ข้าราชการฝ่ายอัยการ ต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และต้องยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติ มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน
8. รักษามาตรฐาน มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
9. ต้องยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
10. ต้องไม่รับสินบน หรือผลประโยชน์อื่นที่ไม่ควรได้ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และต้องให้บุคคลในครอบครัวต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันด้วย
11. ต้องไม่ยินยอมให้ผู้อื่นใช้ตำแหน่งหน้าที่ตนเองไปแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบและต้องไม่ยินยอมให้บุคคลในครอบครัวมาทำก่อกวนการปฏิบัติหน้าที่งานของตนเองหรือคนอื่น
12. จะต้องเก็บรักษาความลับของทางราชการ และไม่เปิดเผยความลับให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ได้มีหน้าที่ตามกฎหมายในการที่จะได้รู้ความลับนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรอุมา สมบูรณ์(2558) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการทำบัตรประชาชน การบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร พบว่าภาพรวม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านการให้บริการที่ตรงเวลาด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคด้านการ

ให้บริการอย่างเพียงพอ และด้านการให้บริการอย่างรวดเร็ว ตามลำดับส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการทำบัตรประชาชน การบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศและอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจ สถานภาพทางครอบครัวระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการทำบัตรประชาชน การบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

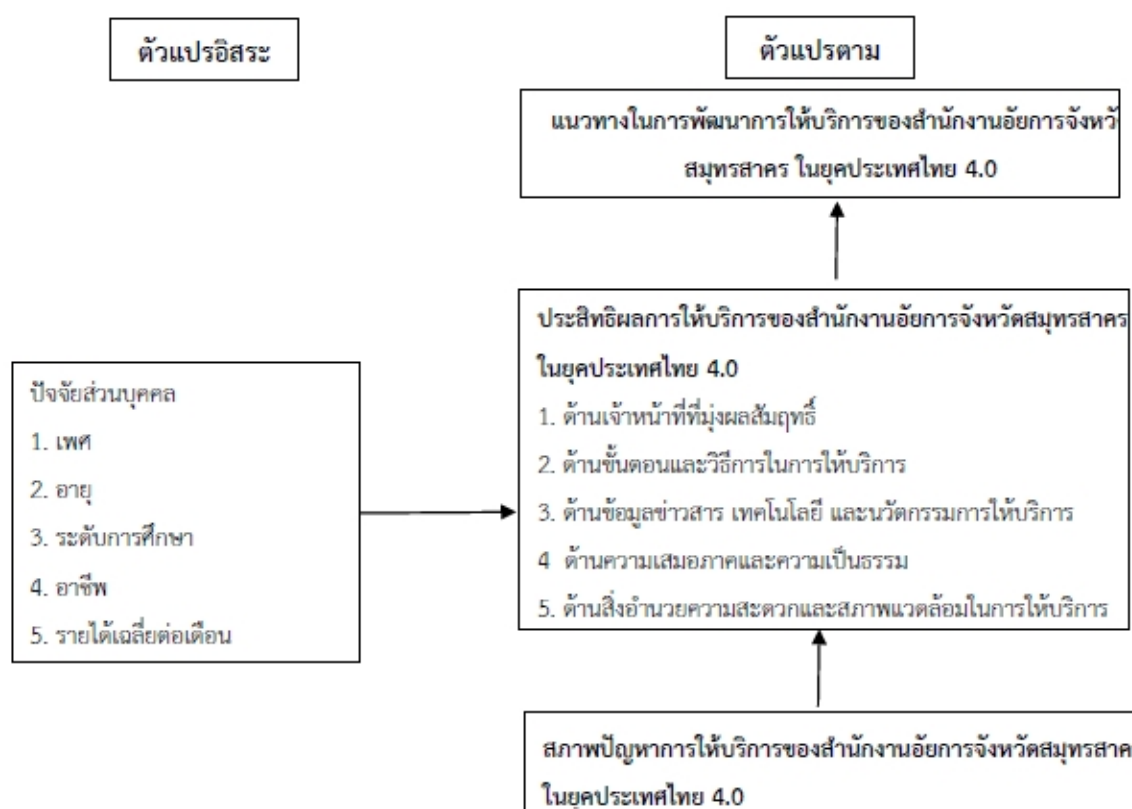
นันทน์ภัส วงษ์พาณิชย์ (2559) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสถานีตำรวจตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจบางบัวทอง นนทบุรี พบว่าการปฏิบัติตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจบางบัวทอง นนทบุรี ในภาพรวม มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับดังนี้ ด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญา ด้านการประชาสัมพันธ์ และแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน ด้านการควบคุมและจัดการจราจร ด้านการปรับปรุงสถานที่ทำการและสภาพแวดล้อม ด้านการบริการทั่วไป และด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามลำดับส่วนความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสถานีตำรวจบางบัวทอง นนทบุรี ตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน ในภาพรวม อยู่ในระดับสูง เรียงลำดับดังนี้ ด้านความสะดวกรวดเร็ว ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ด้านความเสมอภาคและเป็นธรรม และด้านอัธยาศัยไมตรีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตามลำดับส่วนปัจจัยเกี่ยวกับ เพศ และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสถานีตำรวจบางบัวทอง นนทบุรี

อนันต์สุตา ศรีรุ่ง (2564) ได้ศึกษาประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่าประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พบว่า มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร ด้านระดับการศึกษา และสถานภาพ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวก

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบถึงความหมายที่แท้จริงของการบริการ นั่นก็คือ การทำให้ประชาชนหรือผู้รับบริการ มีความพึงพอใจในการบริการด้านต่างๆ เนื่องจากเจ้าหน้าที่หรือ ผู้ให้บริการสามารถบริการได้ตรงหรือเหนือความคาดหวังของประชาชนหรือผู้รับบริการ เกิดความเชื่อมั่นในองค์กรผู้ให้บริการ งานวิจัยข้างต้นส่วนมากเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงโดยการแจกแบบสอบถาม จากนั้นก็ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่าง ๆ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ Peterson and Plowman (1991) และได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิภาพการให้บริการในยุคไทยแลนด์ 4.0 นำมาบูรณาการร่วมกัน โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่องประสิทธิภาพการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อประเมินระดับประสิทธิภาพความพึงพอใจในการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 และศึกษาสภาพปัญหาการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการ

ให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 เป็นการวิจัย แบบ 3 วิธี ซึ่งมีการวิจัย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative) โดยวิธีการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Dept Interview) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลโดยผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยวิธีแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อระบุสภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0

ตอนที่ 4 สรุปแนวทางการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการ จังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 222 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 51.80 เป็นเพศชาย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 48.20 เมื่อพิจารณาตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 34.23 รองลงมา คือ อายุ 41 – 50 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 26.13 อายุ 20 – 30 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 24.77 และอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 12.16 เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 47.75 รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.03 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 25.23 เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 64 คน

คิดเป็นร้อยละ 28.83 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 27.93 ประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 23.87 และประกอบอาชีพในหน่วยงานภาคการศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.71 และอาชีพเกษตรกร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.66

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครยุคประเทศไทย 4.0

ความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	3.92	0.52	มาก	3
2. ด้านขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการ	4.00	0.55	มาก	2
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ	3.39	0.35	ปานกลาง	5
4. ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี	3.77	0.47	มาก	4
5. ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม	4.05	0.60	มาก	1
รวม	3.83	0.41	มาก	5

จากตารางที่ 1 ระดับความคิดเห็นในการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 222 คน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ($\bar{x} = 4.05$) รองลงมา คือ ด้านขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการ ($\bar{x} = 4.00$) ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{x} = 3.92$) ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ($\bar{x} = 3.77$) และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ($\bar{x} = 3.39$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อระบุสภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการ จังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0

ผลการวิเคราะห์เพื่อระบุสภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน ผลการวิเคราะห์เพื่อระบุสภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0 แยกเป็นในแต่ละด้าน ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร มีอัตรากำลังน้อย เมื่อเทียบกับปริมาณงานที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในภารกิจงานสำคัญของหน่วยงาน เช่น งานคดี ซึ่งจะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครสรุปได้ดังนี้ ปัญหาด้านอัตรากำลังมีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยอัตรากำลังไม่สอดคล้องกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การให้บริการประชาชนไม่ทั่วถึงรวดเร็ว

2. ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ การดำเนินงานของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร มีกระบวนการขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการหลายขั้นตอน และมีความซ้ำซ้อนในบางกระบวนการงาน โดยใช้เอกสารจำนวนมากเพื่อประกอบการดำเนินงาน ซึ่งบางงานสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ดังนี้ ขั้นตอนกระบวนการงานยังมีความซ้ำซ้อน ซึ่งส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน จึงทำให้การให้บริการประชาชนล่าช้า เนื่องจากยังไม่ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

3. ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม การให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร เจ้าหน้าที่ได้ให้บริการด้วยความยิ้มแย้มเต็มใจและให้คำปรึกษาแนะนำกับผู้มาใช้บริการที่ถูกต้อง ไม่เลือกปฏิบัติ ประเด็นด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ซึ่งยังมีปัญหาอยู่เล็กน้อยในการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรมของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ดังนี้ มีการจัดลำดับการให้บริการก่อน – หลัง ให้คำแนะนำปรึกษาในการให้บริการอย่างเต็มใจและแต่ยังมีปัญหาในการให้บริการกับผลประโยชน์บางกลุ่ม

4. ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการ การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยังมีการนำเทคโนโลยีมาใช้น้อยในการให้บริการประชาชน และไม่ค่อยมีนวัตกรรมใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ดังนี้ ปัญหาด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการประชาชน

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครตั้งอยู่ในศาลากลางจังหวัดสมุทรสาคร มีพื้นที่จำกัด จึงทำให้สถานที่คับแคบ บริเวณที่จอดรถมีไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการติดต่อขอรับบริการได้เท่าที่ควร ตลอดจนขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ หรือ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในสำนักงานมีไม่เพียงพอและมีการเสื่อมสภาพดังผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร สรุปได้ดังนี้ ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อม ของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครมีพื้นที่จำกัด ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุอุปกรณ์เสื่อมสภาพ

ตอนที่ 4 สรุปแนวทางการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0

แนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ในยุคประเทศไทย 4.0 การมุ่งเน้นประสิทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์ทั้ง 5 ด้าน (ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ) สรุปได้ ดังนี้

1. ด้านเจ้าหน้าที่ ควรมีแผนการจัดหาและบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับการศึกษาอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้มีการพัฒนาขีดความสามารถและมีประสบการณ์ที่หลากหลาย ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรเพื่อให้สามารถมีความรู้ทักษะด้านต่าง ๆ ที่จำเป็น ด้านการนำเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาใช้ในการขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการ เพื่อที่สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมในการให้บริการให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นและบรรลุผลสัมฤทธิ์ขององค์กรสำหรับประเด็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีแนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0

2. ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ ควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อทันสมัยต่าง ๆ เพื่อให้มีความรวดเร็วมากขึ้น และวางแผนการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อให้เป็นระบบ และนำผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมทักษะเพิ่มความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับประเด็นด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการมีแนวทางในการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0

3. ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ควรให้ความเป็นธรรมกับผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่มีการเลือกปฏิบัติ และเปิดให้ผู้รับบริการสามารถสอบถามและตรวจสอบได้ เจ้าหน้าที่ให้มีความเสมอภาค และเหมาะสมทั้งในด้านการปฏิบัติงานและความสามารถสร้างความพึงพอใจในการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็วสำหรับประเด็นด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม มีแนวทางในการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0

4. ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการควรมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนเพื่อให้มีความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร และลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ต โลกโซเชียล เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่รวดเร็ว สะดวก ตลอดจนส่งเสริมให้บุคลากร มีการทำงานผ่านระบบดิจิทัล แลกเปลี่ยนแนวคิดในเรื่องการคิดนวัตกรรมมาใช้ในปัจจุบันสำหรับประเด็นด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการมี

แนวทางในการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0

5. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่และสิ่งแวดล้อมในการให้บริการ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ และเครื่องมือสื่อสารเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการให้บริการ เพื่อให้สามารถส่งมอบบริการและให้ประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุดสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0 สำหรับประเด็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการมีแนวทางในการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัย เรื่อง “ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ประสิทธิผลการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม รองลงมา คือ ด้านขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ตามลำดับทั้งนี้เนื่องจากหน่วยงานเป็นหน่วยบริการสาธารณะ เจ้าหน้าที่มีจิตในการให้บริการที่ดีและไม่เลือกปฏิบัติ ยินดีให้บริการกับผู้มาติดต่อด้วยความเต็มใจ สามารถให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนกระบวนการ มีการจัดลำดับก่อนและหลัง ทำให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพื่อตอบสนองการให้บริการประชาชนอย่างสูงสุด สอดคล้องกับ นันทน์ภัส วรษ์พาณิทัตอักษร ที่ว่าผลการศึกษาประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของสถานีตำรวจบางบัวทอง ตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรมอยู่ในระดับสูงสำหรับด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ มีการแจ้งกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจน เอกสารหลักฐานที่ใช้ มีการให้บริการเป็นไปตามขั้นตอนและระยะเวลา มีการอธิบายชี้แจงในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถดำเนินการได้ถูกต้องและไม่เสียเวลาในการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนสำหรับด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย พูดจาไพเราะ มีความกระตือรือร้นสำหรับด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีและการสื่อสารเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานในยุคปัจจุบัน ที่ต้องมีความสะดวกรวดเร็ว มีช่องทางในการให้บริการที่ทันสมัย ดังนั้น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับองค์กรและเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้รวดเร็วยิ่งขึ้นสำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ เนื่องจากสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร เป็นหน่วยงานบริการสาธารณะ มุ่งเน้นการให้บริการประชาชนเป็นหลักดังนั้น สถานที่ราชการยังมีเรื่อง

เกี่ยวกับงบประมาณที่มีอยู่จำกัด ทำให้การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและการปรับปรุงภูมิทัศน์ของสำนักงานอาจไม่เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนมากนัก

2. สภาพปัญหาการบริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ยุคประเทศไทย 4.0 ได้แก่ ด้านเจ้าหน้าที่ ด้านขั้นตอนและวิธีการในการให้บริการ ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีแนวทางในการพัฒนาการให้บริการเพื่อให้เกิดประสิทธิผลของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครในยุคประเทศไทย 4.0 เพื่อการมุ่งเน้นประสิทธิผล มุ่งเน้นคุณภาพและความพึงพอใจของผู้รับบริการ และความรับผิดชอบต่อรายงานต่อสาธารณะ 1) ด้านเจ้าหน้าที่ ควรมีแผนการจัดหาและบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งเสริมและพัฒนาให้บุคลากรได้รับการศึกษาอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร 2) ด้านขั้นตอนและวิธีการให้บริการ ควรมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงาน และประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อทันสมัยต่าง ๆ เพื่อให้มีความรวดเร็วมากขึ้น และวางแผนการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อให้เป็นระบบ และนำผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมทักษะเพิ่มความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศ 3) ด้านความเสมอภาคและความเป็นธรรม ให้ความเป็นธรรมกับผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่มีการเลือกปฏิบัติ และเปิดให้ผู้รับบริการสามารถสอบถามและตรวจสอบได้ เจ้าหน้าที่ให้มีความเสมอภาค และเหมาะสมทั้งในด้านปริมาณงานและความสามารถสร้างความพึงพอใจในการให้บริการประชาชนด้วยความสะดวกรวดเร็ว 4) ด้านข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และนวัตกรรมการให้บริการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการให้บริการประชาชนเพื่อให้มีความสะดวก รวดเร็วในการให้บริการ ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร และลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ต ไลน์ เฟสบุ๊ก เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่รวดเร็ว สะดวก ตลอดจนส่งเสริมให้บุคลากร มีการทำงานผ่านระบบดิจิทัล แลกเปลี่ยนแนวคิดในเรื่องการคิดนวัตกรรมมาใช้ในปัจจุบัน 5) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมในการให้บริการ ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่และสิ่งแวดล้อมในการให้บริการ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เพียงพอ และเครื่องมือสื่อสารเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ในการให้บริการ เพื่อให้สามารถส่งมอบบริการและให้ประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุดสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศไทย 4.0

3. แนวทางในการให้บริการของสำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาครที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทย 4.0 สำนักงานอัยการจังหวัดสมุทรสาคร ควรปลูกฝังให้บุคลากรมีจิตใจของผู้ให้บริการที่ดี มีความรักความสามัคคีในหน่วยงาน ไม่แบ่งแยกแบ่งพรรคแบ่งพวก อาจแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามเขตท้องที่สถานีตำรวจในเขตอำนาจและควรสับเปลี่ยนกันอยู่เสมอ ควรมีโครงการจัดฝึกอบรมบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ราชมงคลกรุงเทพ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การบริการ อันเป็นการให้ความช่วยเหลือหรือการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นนั้น จะต้องเป็นหลักยึดถือปฏิบัติ มิใช่ว่าการให้ความช่วยเหลือ หรือการทำประโยชน์ต่อผู้อื่น จะเป็นไปตามใจของเราผู้ซึ่งเป็นผู้

ให้บริการแม้ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือ หรือการทำประโยชน์ต่อผู้อื่น จะเป็นไปตามใจของเราผู้ซึ่งเป็นผู้ให้บริการโดยทั่วไปหลักการให้บริการมีข้อควรคำนึง ดังนี้

1. สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ การให้บริการต้องคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นหลักจะต้องนำความต้องการของผู้รับบริการ มาเป็นข้อกำหนดในการให้บริการแม้ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือที่เราเห็นว่าดีและเหมาะสมแก่ผู้รับบริการเพียงใด แต่ถ้าผู้รับบริการไม่สนใจไม่ให้ความสำคัญ การบริการนั้นก็อาจจะไร้ค่า

2. ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจ คุณภาพ คือ ความพอใจของลูกค้าเป็นหลักเบื้องต้น เพราะฉะนั้นการบริการจะต้องมุ่งให้ผู้รับบริการเกิดความพอใจและถือเป็นหลักสำคัญในการประเมินผล การให้บริการไม่ว่าเราจะตั้งใจให้บริการมากมายเพียงใด แต่ก็ยังเป็นเพียงด้านปริมาณ แต่คุณภาพของการบริการวัดได้ด้วยความพอใจของลูกค้า

3. ปฏิบัติโดยถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน การให้บริการซึ่งจะสนองตอบความต้องการและความพอใจของผู้รับบริการที่เห็นได้ชัดคือการปฏิบัติที่ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ครบถ้วน เพราะหากมีข้อผิดพลาดขาดตกบกพร่องแล้ว ก็ยากที่จะให้ลูกค้าพอใจ แม้จะมีคำขอโทษขอภัยก็ได้รับเพียงความเมตตา

4. เหมาะสมแก่สถานการณ์ การให้บริการที่รวดเร็ว ส่งสินค้าหรือให้บริการตรงตามกำหนดเวลา เป็นสิ่งสำคัญความล่าช้าไม่ทันกำหนด ทำให้เป็นการบริการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ นอกจากการส่งสินค้าทันกำหนดเวลาแล้วยังจะต้องพิจารณาถึงความเร่งรีบของลูกค้าและสนองตอบให้รวดเร็วก่อนกำหนดด้วย

5. ไม่ก่อผลเสียหายแก่บุคคลอื่น ๆ การให้บริการในลักษณะใดก็ตามจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบรอบด้านจะมุ่งแต่ประโยชน์ที่จะเกิดแก่ลูกค้าและของเราเท่านั้นไม่เป็นการเพียงพอจะต้องคำนึงถึงผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย รวมทั้งสังคมและสิ่งแวดล้อมจึงควรยึดหลักในการให้บริการว่าจะระมัดระวังไม่ทำให้เกิดผลกระทบทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุค 4.0 ของสำนักงาน อัยการจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อให้องค์กร บรรลุผลสัมฤทธิ์

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนเพื่อที่จะได้ทราบ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาพัฒนาปรับปรุงการให้บริการให้มีประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ต้องตา เรืองฤทธิ์. (2561). *ประสิทธิผลการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวโพธิ์ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประมาทบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- นนท์นภัส วงษ์พานิชอักษร. (2559). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของสถานีตำรวจตามโครงการโรงพักเพื่อประชาชน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. อุบลราชธานี : สำนักพิมพ์คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พรพิมล ภูมิฤทธิกุล และคณะ. (2556). *รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการและความคาดหวังของประชาชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ต่อการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- พระมหาเตชินท์ สิทธาภิภู(ผากา). (2554). *ประสิทธิผลการให้บริการของเทศบาลดงเย็น อำเภอเมืองจังหวัดมุกดาหาร*. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- มารวย วิชาญยุทธนำกุล. (2560). *ปัจจัยส่งผลต่อประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานพนักงานโรงแรมระดับ 5 ดาว*. (การศึกษาศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- อรอุมา สมบูรณ์. (2558). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มาใช้บริการท่าบัตรประชาชน การบริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ สำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร*. (การศึกษาศิลปะปริญารัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อานันท์ ปันยารชุน. (2540). *ภาวะผู้นำ ความสำคัญต่ออนาคตไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พิมพ์ไทย. เอกสารคาถาถนอมนโยบายของอัยการสูงสุดวาระการเข้ารับตำแหน่ง. (2562). ณ ห้องประชุม 120 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด, กรุงเทพมหานคร.
- อนันต์สุตา ศรีรุ่ง.(2564).*ประสิทธิผลของการบริหารจัดการเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*.วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน.3(3).135–146
- Best, J. W. (1978). *Research in Education* Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice Hall.
- Gibson, James L., Ivancevich, John M., Donnelly, James H. and Konopaske, Robert. (2012) *Organization : Behavior, Structure, processes* (14th ed). McGraw – Hill, London
- Robbins, Stephen P. (1990). *Organization Theory, Structure, design, and Applications* (3rd ed.). Prentice Hall, New Jersey.

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

Academic Management Strategies of Digital Age of School Administrators under
Cha-Am Municipality, Phetchaburi Province

วินิดา ทองกลอง

Vinida Thongklong

โรงเรียนเทศบาล 9 บ้านสามพระยา

Thetsaban 9 Ban Sam Phraya School

Email: vinda.11450@gmail.com

Retrieved November 20, 2023; Revised December 21, 2023; Accepted December 22, 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และ (2) เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 1 คน และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 235 คน รวมทั้งสิ้น 246 คน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยชะอำ 153 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามชะอำ 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ F-test ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ (2) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุแตกต่างกัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในภาพรวมแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: 1. กลยุทธ์ ; 2.การวางแผนงานด้านวิชาการ :3 ยุคดิจิทัล

Abstract

This research aims (1) to study opinions on the use of digital academic planning strategies of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province, and (2) to compare the use of digital academic planning strategies of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province by age and work experience. The population of this research was 246 respondents; consisting of 5 directors, 5 Deputy directors, 1 acting Director, and 235 teachers. Samples were 153 respondents. The instrument used to collect data was a questionnaire. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and F-test statistics. The results showed that (1) the opinion on the digital academic planning strategy of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in overall was the highest level. And (2) the hypothesis test results founded that the age differences in opinions about the digital planning strategy of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in the overall picture were different at a statistical significance level of 0.05. And it was also found that different work experiences the opinions about academic management strategies of digital age of school administrators under Cha-am Municipality, Phetchaburi Province in overall was different at a statistical significance level of 0.05.

Keywords: 1. Strategy; 2. academic planning strategy ;3 digital age

บทนำ

การศึกษายุคดิจิทัลหรือการศึกษา Thailand 4.0 เป็นการสร้างนวัตกรรมในทุกงาน ทุกภาคส่วนทุกระดับสังคม คนทุกคน ทุกวัย ให้เป็น “ผู้ทำงานด้วยความรู้” (Knowledge Worker) มีการเรียนรู้ ณ ทุกจุดของชีวิต ทุกคนมีทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) รัฐเป็นผู้จัดอำนวยความสะดวกให้โดยจัด e-Learning Tools ที่เป็นการเรียนรู้แบบ “ประชาธิปไตย” เพื่อประชาชน ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สู่นวัตกรรม Creative Economy & Creative Society โดยรัฐต้องเปลี่ยนบทบาทจาก Command & Control เป็น Empowerment เพื่อเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคม แบบ Disruptive Change (วิจารณ์ พานิช, 2560) ซึ่ง Education 4.0 เป็นการเรียนการสอน ที่ให้นักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองของความต้องการของสังคม ซึ่งมีปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย คือ Internet ความคิดสร้างสรรค์ และการปฏิสัมพันธ์กับสังคมโดยให้นักเรียนมีโอกาสสร้างนวัตกรรม (วิรัช ปัทมศิริโรจน์, 2559) ซึ่งในอนาคตคนเราจะอยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมสิ่งใหม่ แสวงหาความรู้ เทคโนโลยีจะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต วิธีการงาน และโครงสร้างองค์กร ทำให้ทุกคนเป็น Global citizen ซึ่งต้อง

ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ Behaviorism Cognitivism Constructivism Connectivism (เย็น ภูววรรณ, 2557) ดังนั้น ยุคดิจิทัล จึงเป็นยุคของ “โลก คือห้องเรียน” มีการนำสื่อ เทคโนโลยี ในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอน ไปสู่ผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สนใจ ใฝ่เรียนรู้สนุกสนาน กระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น ครู มีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก และชี้แนะแนวทางเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และบางครั้ง อาจจะต้องเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียนด้วย จึงต้องมีคุณลักษณะที่เรียกว่า e-Teacher (พาณิ วรงค์เลขา , 2558) จากสภาพการศึกษาดังกล่าว สถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในสถานศึกษา ได้แก่การเปลี่ยนแปลงพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้การขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (กุเกียรติ แดงสีดา, 2563) ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องมีทักษะเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีและสารสนเทศโดยการใช้วิสัยทัศน์ในการใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยีและสารสนเทศให้เกิดประโยชน์ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มในการบริหารจัดการสถานศึกษาและการ จัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูนำ เทคโนโลยีและสารสนเทศใหม่ ๆ มาสร้างความโดดเด่นที่แตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ ให้ประสบการณ์ที่เหนือความคาดหมายกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม การทำงาน วัฒนธรรมองค์กร ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผลักดันให้ครู และผู้เรียนคิดค้นนวัตกรรมการบริหารจัดการ และนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการใช้ประโยชน์จากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และศักยภาพของครู ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้อง (สงบ อินทรมณี, 2562)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ถอดบทเรียนการจัดการศึกษาเพื่อรับมือสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ระลอกที่ ผ่านมา ทำให้ต้องคิดหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับแต่ละโรงเรียน เพราะในแต่ละพื้นที่ มีการแพร่ระบาดของโรคที่แตกต่างกันตามที่ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) กำหนด ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจะไม่กำหนดรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อให้ทุกโรงเรียน จัดการเรียนการสอนเหมือนกันทั้งหมด โดยได้ต่อยอดรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนเป็น 5 รูปแบบ เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการรับมือกับการแพร่ระบาดระลอกใหม่นี้ คือ (1) On-site เรียนที่โรงเรียน โดยมีมาตรการเฝ้าระวังตามประกาศของศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) (2) On-air เรียนผ่านมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ DLTV (3) On-demand เรียนผ่าน แอปพลิเคชันต่าง ๆ (4) On-line เรียนผ่านอินเทอร์เน็ต และ (5) On-hand เรียนที่บ้านด้วยเอกสาร เช่น หนังสือ แบบฝึกหัดใบงาน ในรูปแบบผสมผสาน หรืออาจใช้วิธีอื่น ๆ เช่น วิทย์ เป็นต้น ซึ่งให้เห็นว่า เมื่อเราก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล อย่างเต็มตัว ทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็นไป อย่างก้าวกระโดด จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัวให้เหมาะสมกับยุคดังกล่าว

ดังนั้นผู้บริหารในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารเชิงกลยุทธ์ มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ก็ต้องมีความชัดเจนในเป้าหมายของสถานศึกษา เพื่อที่จะสร้างและพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาล เมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เพื่อนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

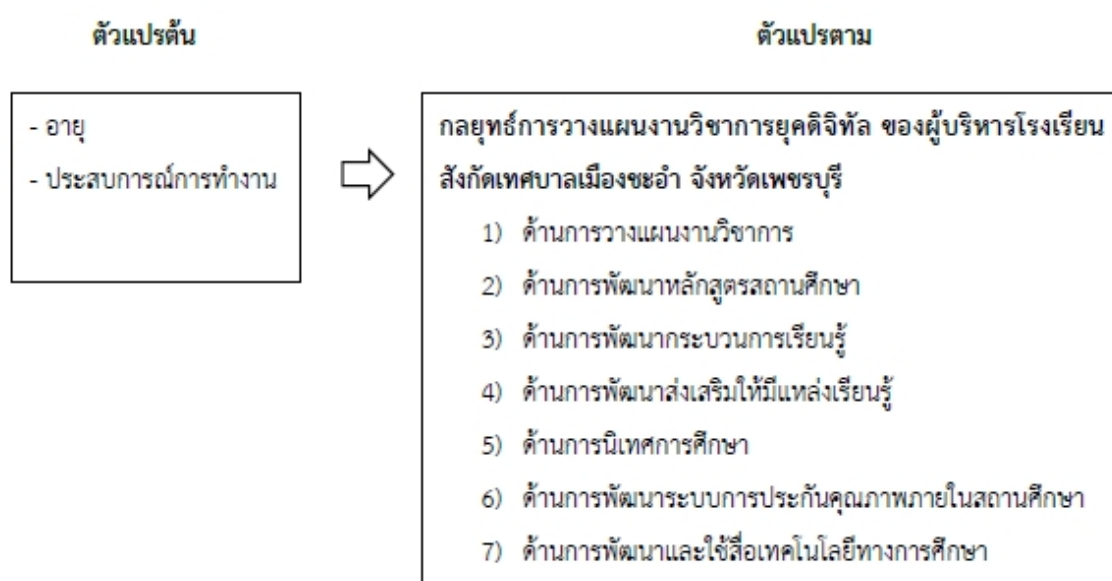
1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ผู้บริหาร และครูผู้สอน ในสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ทั้งหมด 9 โรงเรียนชะอำ 246 คน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบการศึกษาได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. อายุแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน
2. ประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 5 คน ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 1 คน และครูผู้สอนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ 235 คน รวมทั้งสิ้น 246 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ชะอำ 153 คน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5%

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{246}{1 + (246)(0.05)^2} = \frac{246}{1 + 0.615} = \frac{246}{1.615} = 152.321 \approx 153$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเป็น 0.05

เครื่องมือวิจัยและการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ใช้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีชะอำ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ออนไลน์ 4) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 5) ด้านการนิเทศการศึกษา 6) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 7) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (พระราชวุฒิ ปญญาวิชโร (เพชรไพร, 2561)

5 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ในการสร้างเครื่องมือวิจัยสำหรับการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามตามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีตัวเลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. นำเครื่องมือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไข

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากนั้นนำคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อคำถามมาคำนวณหาค่า IOC ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 โดยพิจารณาจากค่า IOC ที่มากกว่า 0.5 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามที่ได้รับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และครูผู้สอน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนและคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนทุกฉบับ และคัดเลือกไว้เฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และทำการวิเคราะห์ในแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของบุคลากรในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้ในการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำจังหวัดเพชรบุรี โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ความหมาย

4.50 – 5.49 มากที่สุด

3.50 – 4.49 มาก

2.50 – 3.49 ปานกลาง

1.50 – 2.49 น้อย

1.00 – 1.49 น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 81.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 ระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปริญญาตรี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 84.30 ตำแหน่งงานเป็นครูผู้สอนจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 95.40 มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการ ยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการ ยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
7. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	4.51	0.48	มากที่สุด
8. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.51	0.53	มากที่สุด
9. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
10. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	4.55	0.51	มากที่สุด
11. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.48	0.54	มาก
12. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา	4.52	0.47	มากที่สุด
13. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	4.53	0.58	มากที่สุด
รวม	4.53	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.58) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.47) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.53) และ ด้านการวางแผนงานวิชาการตามลำดับ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.48) และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน ได้แก่ด้านกรนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.54)

2. การเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี วิเคราะห์โดยจำแนกตามอายุและประสบการณ์ทำงานตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาล เมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี		อายุ	$\bar{x}$	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.64	3.89	0.010
	31-40 ปี		4.51		
	41-50 ปี		4.37		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		4.18		
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.69	7.09	0.000
	31-40 ปี		4.46		
	41-50 ปี		4.43		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป		3.97		
3. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี		4.74	5.30	0.002
	31-40 ปี		4.63		
	41-50 ปี		4.37		

	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.30		
4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.69	3.09	0.029
	31-40 ปี	4.52		
	41-50 ปี	4.43		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.29		
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.62	3.37	0.020
	31-40 ปี	4.48		
	41-50 ปี	4.31		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.18		
6. ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.66	5.02	0.002
	31-40 ปี	4.49		
	41-50 ปี	4.42		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.13		
7. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.69	6.48	0.000
	31-40 ปี	4.51		
	41-50 ปี	4.48		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	3.91		
ภาพรวม	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี	4.67	5.76	0.001
	31-40 ปี	4.51		
	41-50 ปี	4.40		
	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	4.14		

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่าสถิติ F-Test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ภาพรวมและรายด้านของอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด เทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี		ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{x}$	F	Sig.
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ	1-5 ปี	4.64	5.19	0.002	
	6-10 ปี	4.54			
	11-15 ปี	4.26			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27			
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	1-5 ปี	4.61	2.23	0.059	
	6-10 ปี	4.50			
	11-15 ปี	4.48			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.25			
3. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	1-5 ปี	4.67	2.15	0.096	
	6-10 ปี	4.65			
	11-15 ปี	4.51			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.39			
4. ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้	1-5 ปี	4.63	2.07	0.107	
	6-10 ปี	4.56			
	11-15 ปี	4.54			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.32			
5. ด้านการนิเทศการศึกษา	1-5 ปี	4.55	2.41	0.069	
	6-10 ปี	4.55			
	11-15 ปี	4.36			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.23			
6. ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา	1-5 ปี	4.57	3.02	0.032	
	6-10 ปี	4.59			
	11-15 ปี	4.41			
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27			

กลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุค ดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน		ประสบการณ์การทำงาน	$\bar{x}$	F	Sig.
สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี					
7. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทาง การศึกษา	1-5 ปี		4.63	3.48	0.017
	6-10 ปี		4.55		
	11-15 ปี		4.56		
	มากกว่า 15 ปีขึ้นไป		4.18		
ภาพรวม		1-5 ปี	4.61	3.36	0.020
		6-10 ปี	4.56		
		11-15 ปี	4.45		
		มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	4.27		

*แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบค่าสถิติ F-Test ด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) พบว่า ภาพรวมของประสบการณ์การทำงานต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี แตกต่างกัน โดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงานเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และด้านการนิเทศการศึกษาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเพื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัล ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรีอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ด้าน มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อื่นๆ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้านการนิเทศการศึกษา ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของกรณัฏฐ์ ตาแปง (2563) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3 ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บทบาทภาวะผู้นำอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการเป็น พลเมืองในยุคดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ด้านความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ ด้านผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลตามลำดับ และยังสอดคล้องกับรัฐสยาม วงษ์ยี่ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของครู อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่าการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ โดยรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศ การสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการประชุมอบรมทางวิชาการ มีระดับ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการเรียนการสอน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดผลประเมินผล มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านห้องสมุด มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัย อัญชลี ศรีจันทร์และสมใจ สืบเสาะ.(2565) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน พบว่า ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด แนวทางดังกล่าวควรมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการเก็บรวบรวม ตรวจสอบและประมวลผล โดยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลให้มีความชัดเจนและเป็นปัจจุบัน รวมถึงควรนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้มาบริหารจัดการโรงเรียนอย่างเป็นระบบ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

2.1 อายุแตกต่างกันความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณารายด้าน อายุแตกต่างกันความคิดเห็นด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาแตกต่างกัน สืบเนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ยังไม่ได้เป็นผู้รู้คอมพิวเตอร์ หรือเป็นผู้รู้คอมพิวเตอร์เล็กน้อย ทั้งยังเกิดการเรียนรู้ในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ช้ากว่าช่วงอายุอื่น ๆ และส่วนมากยังไม่สนใจพัฒนาความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ อาจเนื่องจากความยากในการใช้งาน อีกทั้งเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ารวดเร็วเป็นอย่างมากทำให้คนที่ยังขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ไม่สามารถติดตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีได้ทัน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนภรณ์ บำรุงวงศ์ (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ

ครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.272$, $p = .206$) เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านการพัฒนาและ ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.348$, $p = .020$) ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับ สุชาติ ศิริสุวรรณ (2554, น. 67) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอบางละมุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่มีอายุในช่วง 41-50 ปี มีความคิดเห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทในการบริหารงานวิชาการทุกด้านมากกว่าครูในช่วงอายุอื่น ๆ

2.2 ประสพการณ์การทำงานแตกต่างกันคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนอาจจะขาดประสบการณ์ในการทำงาน มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมล นามเทวี (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี และที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรศึกษากลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดหรือจังหวัดอื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนากลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกลยุทธ์การวางแผนงานด้านวิชาการยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองชะอำ จังหวัดเพชรบุรี

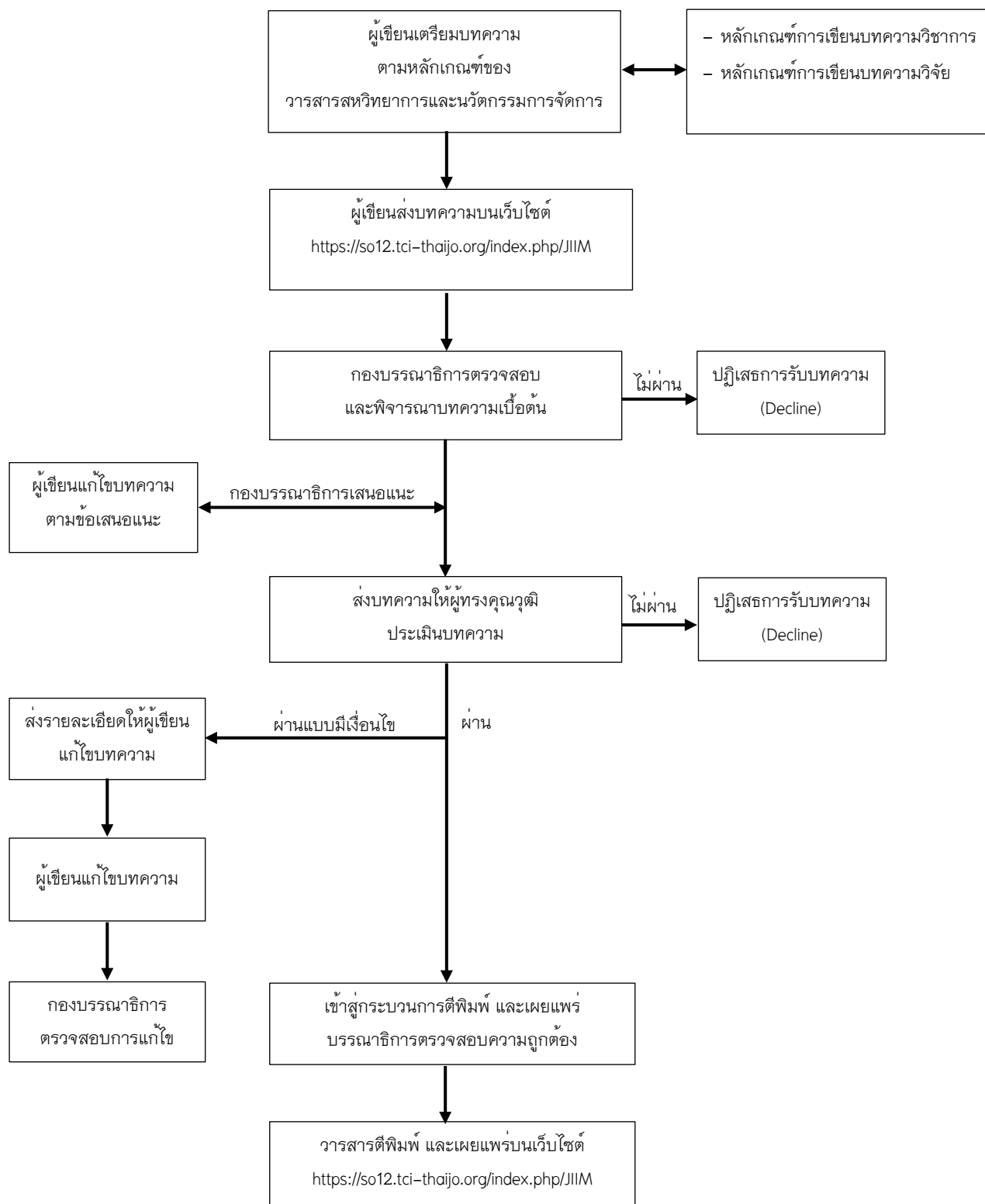
เอกสารอ้างอิง

กมล นามเทวี. (2556). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

- กรณีฐิตา ตาแปง. (2563). บทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3. (การค้นคว้าอิสระการบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- กัญเกียรติ แดงสีดา. (2563). แนวทางการบริหารแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. (ม.ป.ท)
- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล) : Thailand 4.0. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลาปาง 3.
- ฟาฏินา วงศ์เลขา. (2558). สพล. การจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล. เดลินิวส์. สืบค้นจาก <https://www.dailynews.co.th/education/358284/>
- ยีน ภูววรรณ. (2557). “ความท้าทาย ณ ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้: การศึกษาระบบ 4.0 (Challenges of New Frontier in Learning : Education 4.0).” ใน งานสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ : การศึกษาระบบ 4.0 (New Frontier of Learning :Education 4.0).ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร.
- รัฐสยาม วงษ์ยี่. (2559). การบริหารงานวิชาการของครู. อาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร.
- รัตนภรณ์ บารุงวงศ์. (2560). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. (ม.ป.ท.)
- วิจารณ์ พานิช. (2560). เส้นทางสู่คุณภาพการศึกษายุคประเทศไทย ๔.๐. ใน การประชุมเชิง วิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ศูนย์ประชุมสตาเวลล์ จังหวัดนครราชสีมา, นครราชสีมา
- วิรัช ปัทมศิริโรจน์. (2559). Education 4.0. สืบค้นจาก <https://www.appicadthai.com/articles/education-4-0/>.
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 62–71.
- อัญชลี ศรีจันทร์ , สมใจ สืบเสาะ . (2566). แนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน, 5(2), 78–92.
- สุชาติ ศิริสุวรรณ. (2554). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อาเภอเบตง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15. (วิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องมีความรับผิดชอบและรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการอย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร
3. ผู้เขียนจะต้องปรับแต่ง แก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน” โดยเฉพาะหัวข้อ รูปแบบของการจัดเตรียมต้นฉบับ อันจะนำไปสู่บทความที่มีรูปแบบการตีพิมพ์ที่ได้มาตรฐานเดียวกัน
4. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย คือต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 30 เดือนมิถุนายน 2562 เป็นต้นไป
5. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งข้อนี้ ขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบพบว่า มีบุคคลที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความปรากฏอยู่ ทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
6. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
7. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป รวมทั้งต้องอ้างอิงจากรูปแบบการอ้างอิงของบทความ โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตามรูปแบบที่วารสารกำหนดไว้
8. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรือ อาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
9. ผู้เขียนควรระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และควรระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)

10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป

11. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่าเป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

มาตรฐานทางจริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบาย และวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณวารสารวิชาการไทยในฐานข้อมูล TCI วันที่ 24 มิถุนายน 2562

2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแล และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับผู้นิพนธ์หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ทางซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo โดยทางวารสารได้กำหนดค่าไว้ในระดับ ไม่เกิน 20% เป็นต้น

3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี conflict of interest เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของตนเอง(บรรณาธิการหรือหัวหน้ากองบรรณาธิการ) อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น

4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ

5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อ (Double blind peer-reviewed)

6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้เช่น โปรแกรม CopyCat เว็บ Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงาน

ของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด

8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่

10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาความสามารถของกองบรรณาธิการ และควรมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถของแต่ละท่าน

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวน และคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

13. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจน หรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัด หรือมีคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่องหรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด

2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ แนะนำความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียง รวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน

3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ รวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว

4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ

5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย

6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการหรือบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร อย่างเคร่งครัด รวมทั้งระบบการอ้างอิงต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของวารสาร

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสาร ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสาร รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม CopyCat เวอร์ชัน Thaijo ในระดับ ไม่เกิน 20% โดยมีผลตั้งแต่ เดือน มิถุนายน 2564 เป็นต้นไป

การจัดเตรียมต้นฉบับ

1) ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 – 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Niramit AS ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัด พร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนาเช่นตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน

4) มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบคัดย่อ

5) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 – 5 คำ)

6) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

7) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่สามารถส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียนและเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, 2554)
- 2) ผู้แต่ง 1 – 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (พระมหาสุทิตย์ อาภาภิโร และ เขมณัฏฐ์ อินทรสุวรรณ, 2553) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (สมภาร พรหมทา, 2548; ธนิต อยู่โพธิ์, 2550)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (สนิท ศรีดำแดงและคณะ, 2548)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2003)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2000) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Keown, 2003; Hersey & Blanchard, 2000)

- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2008)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10).

กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : กัญญาวิร มหาสนธิ. (2562). การเปรียบเทียบส่วนประสมทางการตลาดเพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.). *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(3), 1-10.

Mogkaew, P. (2019). Construction of Dhammanamai Principles in Treatment of Thai Traditional Medicine of Prongmadaue Community, Muang District, Nakhonpathom Province. *Journal of Multidisciplinary in Humanities and Social Sciences*, 2(3), 45-58.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง : สุนันทา ภัคดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเปราะบางของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./(วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี./จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL) ตัวอย่าง : พระศรีคัมภีรญาณ (สมจินต์ สมมาปัญญา). (1 พฤษภาคม 2555). *การจัดการศาสนาและวัฒนธรรมในอุษาคเนย์เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2556, จาก [https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304 & articlegroup_id=274](https://www.mcu.ac.th/site/articlecontent_desc.php?Article_id=1304&articlegroup_id=274)

Doyle, M. W. (22 June 2004). *Liberal Internationalism: Peace, War and Democracy*. Retrieved September 2, 2013, from [https://www. Nobelprize.org/nobel_prizes/ themes/peace/doyle/index.html](https://www.Nobelprize.org/nobel_prizes/themes/peace/doyle/index.html)

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

1) บทคัดย่อ

2) บทนำ

3) วัตถุประสงค์การวิจัย

4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา

6) กรอบแนวคิดการวิจัย

5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ

7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ซึ่งให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

8) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ

9) ข้อเสนอแนะ

(1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

(2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

10) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย
เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point

สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point

E-mail: ¹.....; ².....; ³.....

บทคัดย่อ

18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....
.....

16 Point Bold

คำสำคัญ: ¹.....; ².....; ³.....

16 Point

Abstract 18 Point Bold

16 Point

16 Point Bold

Keywords: 1.....; 2.....; 3..... 16 Point

บทนำ 18 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ดีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมามีข้อสงสัยให้เห็นว่าที่ผ่านมามีการค้นพบอะไรบ้าง และค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ดีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประเด็นที่จะเกิดแก่งวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย 18 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม 18 Point Bold

16 Point

เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

1.

2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการวิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย 18 Point Bold

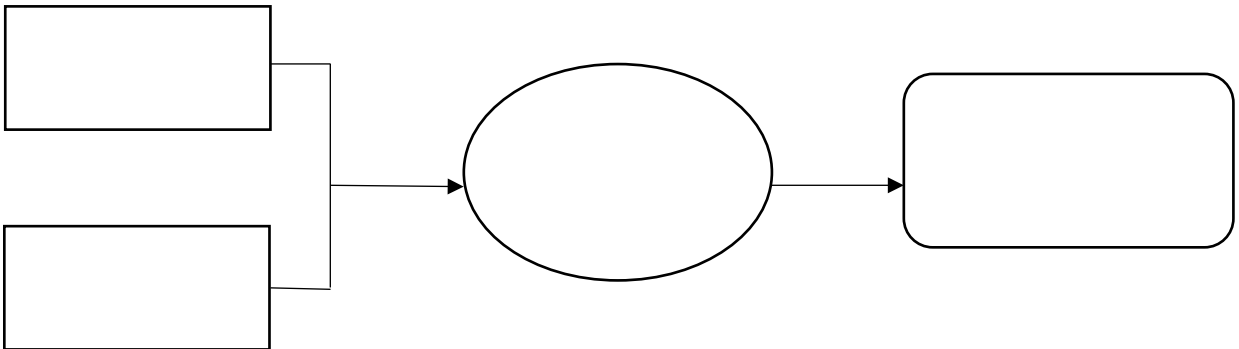
16 Point

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย 18 Point Bold

16 Point

.....
.....
.....

ผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

อภิปรายผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

สรุป

18 Point Bold

สรุปในภาพรวมของบทความ
.....
.....

16 Point

ข้อเสนอแนะ

18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า
.....

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า
.....

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า
.....

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้
กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัย
ครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

16 Point

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ:
จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์
ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาถำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรม
การศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

- สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์
ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ
เข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการ
เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

1 นิ้ว

1 นิ้ว

0.79 นิ้ว

TH Niramit AS
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง
Title

16 Point Bold { ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³

14 Point { สังกัด¹
สังกัด²
สังกัด³
Affiliation¹
Affiliation²
Affiliation³

14 Point { E-mail: 1.....; 2.....; 3.....

บทคัดย่อ { 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold คำสำคัญ: 1.....; 2.....; 3..... { 16 Point

Abstract { 18 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold Keywords: 1.....; 2.....; 3..... { 16 Point

0.79 นิ้ว

วารสารสหวิทยาการและนวัตกรรมการจัดการ

xxx

บทนำ } 18 Point Bold

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือ
ทฤษฎีมารองรับ).....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

เนื้อหา 1 } 18 Point Bold

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 2 } 18 Point Bold

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุป

18 Point Bold

สรุปในภาพรวมของบทความ

16 Point

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นัตรชัย นาถำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171–178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต)*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131–140.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์

การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ ของวารสาร ได้ที่
<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIIM>.

